ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἔτησία	Σελ. 12	Ἔτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α΄ (ΙΔ΄) ΑΡΙΘ. 39 (674)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1920.

ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΣΑΡΡΑΪΓ

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σαρραΐγ, γνώριμος γενόμενος εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν διὰ τὴν πρόσκαιρον ἀρχηγίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τῶν Συμμάχων καὶ τὴν σκανδαλώδη ἀνάμιξίν του εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὑπὲρ τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος τοῦ κ. Βενιζέλου νέας ἐδημοσίευσεν ἀποκαλύψεις ἐν τῇ «*Παρισινῇ Ἐπιθεωρήσει*» (*Revue de Paris*), *περὶ ἧς γενέσεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ κινήματος ἐκείνου, ὧν πολλαὶ ἐγγάνουσι γνῶσται καὶ συνεκαλύπτοντο μόνον ὑπὸ τῆς αὐστηρᾶς λογοκρισίας. Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται θὰ χρησιμεύσωσιν, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ ἔχῃ τὴν ἐλευθερίαν νὰ ζητήσῃ εὐθύνας παρὰ τῶν ὑπευθύνων, καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν, ἥτις θὰ ἀποκατασήσῃ ἀκεραίαν τὴν ἀλήθειαν καὶ πλήρες τὸ δίκαιον.*

Ὁ στρατηγὸς Σαρραΐγ ἐπιτίθεται μετ' ἀνεξηγήτου βιαιοπαθείας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὡς ἐπετέθη ἄλλοτε κατὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ πειρᾶται νὰ μειώσῃ καὶ ἐξευτελίσῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὃν λέγει ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἐξήρτητο νὰ δημιουργήσῃ ἢ νὰ τὸν συντρίψῃ, μετὰ τοῦ βενιζελικοῦ δὲ κόμματος ὑβρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται καὶ πολεμικὴν ἀρετὴν καὶ φιλοπατρίαν καὶ πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν νὰ καταρρίψῃ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἀξίαν τῆς συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων, ἡ ὅλη δὲ ἔκθεσίς του διαπνέεται ὑπὸ σφοδροῦ μισελληνισμοῦ ὅστις θὰ διδάξῃ, πολὺ ἀργὰ δυστυχῶς, τὸν κ. Βενιζέλον πόσον ἄστοχος ἐγένετο πάντοτε ἡ ἀνεπιφύλακτος ἐμπιστοσύνη του εἰς ξένους, θεραπεύοντας πάντοτε τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα, καὶ ἀναμείξαντα τούτους σκανδαλωδῶς εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐθνικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κατὰ τρόπον διακινδυνεύοντα ὑψιστα αὐτοῦ συμφέροντα.

Ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ὑβρίζεται τὸ πρῶτον ὑπὸ σημαινόντων ξένων, ἀλλ' ἔχει τὸ παράδειγμα εἶναι μέγα καὶ ἡθικῶς ὑπερέχον θεῖον νὰ μὴ σκιάζεται ἀπὸ νεφύδρια τὰ ὁποῖα τάχιστα διαλύει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἥλιου ἡ θαμβωτικὴ λάμψις.

Εἰς ὑλιβερὰς σκέψεις ἐμβάλλει ἡμᾶς κυρίως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς στρατηγὸν αὐτῆς νὰ ἐπιτεθῇ δημοσίᾳ κατὰ φίλου καὶ συμμάχου ἔθνους καὶ καθ' Ἕλληνος πολιτικοῦ ἀνδρὸς τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀφοσιωθέντος, ἐπὶ μεγάλῃ δυσιτυχίᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὴν Συνεννόησιν καὶ πειθαρχήσαντος εἰς πάσας τὰς ἐπιταγὰς αὐτῆς.

Ἡ δημοσίευσις δὲ αὕτη ἐπετράπη κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων ἐπὶ τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος, ἐν ᾧ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος ἐνδιαφέρεται τὸ Ἑλληνικόν, πολλὰ δὲ σημεῖα ἐμφαίνουσιν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέβαλε τὴν προτέραν κοινὴν εὔνοιαν, ἕνεκα τῆς φανερᾶς προσκολλήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικήν, ἐνῷ ἔχει ἀποβάλει πρὸ πολλοῦ τὴν Ἀμερικανικὴν τοιαύτην καὶ ἡ Ἰταλία προσδοκᾷ μόνον ὠφελήματα ὑπέρογκα ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ πᾶσαν μετ' αὐτοῦ συμφωνίαν. Δὲν ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν δεξιοῦ διπλωμάτου μεταξὺ τῶν ἀντιζήλων Συμμάχων καὶ φαίνεται περιελθὼν εἰς ἀπομόνωσιν, ἐξαρτήσας πάσας τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας.

Βεβαίως τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα σήμερον ἐν Ἀνατολῇ πρὸς τὰ Ἀγγλικὰ τοιαῦτα συμβιβάζονται καὶ συναντῶνται ἐν ἁρμονίᾳ, πρὸς εὐόδωσιν αὐτῶν ὅμως ἀπαιτεῖται καὶ ἡ εὔνοια καὶ βοήθεια πάντων τῶν Συμμάχων, καὶ ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε ἔσχε τὴν διπλωματικὴν δεξιότητα καὶ βαθύνοιαν ὅπως διατηρῇ πρὸς πάντας ἐξίσου ἰσχυροὺς τοὺς φιλικοὺς δεσμούς. Ὁ Σταμπουλίνσκυ καὶ οἱ ἄλλοι παιδοῦργοι Βούλγαροι πολιτικοὶ παρηγκώνισαν αὐτὸν παρὰ τοῖς Συμμάχοις καίτοι ἐδείχθησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄπιστοι καὶ ἀχάριστοι καὶ πολέμιοι.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης θεωροῦντες τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ στρατηγοῦ Σαρραΐγ ὑπὸ μεγάλου συνεχόμενα φόβου περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν ἐν τῇ νέᾳ Συνδιασκέψει ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΝΕΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐπιβεβλημένον ἐνδιαφέρον.—Τὸ πρώτιστον καθῆκον τῆς νεότητος.—Προσόντα καὶ ἐφόδια πρὸς εὐδοκίμησιν.—Σωματικὴ νωθρότης καὶ πνευματικὴ ὀκνηρία.

Συχνότατα αἱ σκέψεις ἡμῶν φέρονται πρὸς τὴν Ἑλληνίδα νεότητα καὶ μετὰ πολλοῦ διαφέροντος παρακολουθοῦμεν καὶ μακρόθεν καὶ ἐγγύθεν τὴν πορείαν καὶ τὸν βίον αὐτῆς, διότι ἀποβλέπομεν πρὸς αὐτὴν μετὰ τῆς στοργῆς καὶ τοῦ πόθου Ἕλληνος πολίτου ἀναλογιζομένου ὅτι ἡ νεότης αὕτη θὰ ἀναλάβῃ τὴν συνέχισιν τοῦ περὶ ἐπιγραπτέως ἀγῶνος τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ τὴν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου μεταξὺ πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν.

Ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολεῖον καὶ ἡ κοινωνία ὀφείλουσι νὰ ἐμφυτεύωσιν ἐκ παίδων εἰς τοὺς πολίτας τοῦ μέλλοντος ὅτι δὲν εἶναι πρόσωπα ἄτομα καὶ μονήρη, ἀρρήκτως συνδεδεμένα διὰ τῶν ἱερωτάτων δεσμῶν τῆς ταυτότητος θρησκείας καὶ πατρίδος, καὶ οἱ Ἑλληνόπαιδες μάλιστα ἔχουσι τὸ προνόμιον ν' ἀρύωνται ἀπὸ μεγάλου καὶ ἐνδόξου ἐθνικοῦ παρελθόντος τὰ εὐγενέστατα καὶ ὕψιστα διδάγματα ὡς καὶ τὰς εὐγενεστέρας καὶ ἱερωτέρας ὑποχρεώσεις.

Πρῶτοι πάντων τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐντελέστατοι πολῖται Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοῦ ὠδοῦ τῆς νεότητος ὥρισαν τὴν ὡραίαν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολήν αὐτῆς, διότι πάντες οἱ ἄρρενες, συμπληροῦντες τὸ 18 ἔτος ὡδηγοῦντο ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀγραύλου ὤμνυον τὸν διάσημον ὅρκον:

«Οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν προστάτην, ᾧ ἂν στοιχῶ, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν, καὶ τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάττω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω ὅσην ἂν παραδέξωμαι. Καὶ συνήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι καὶ οὓς τινας ἄλλους ἱδρύσεται τὸ πλῆθος ἐμφρόνως καὶ ἂν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πείθηται, οὐ «ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων. Καὶ τὰ ἱερὰ πάτρια τιμήσω. Ἵστορες Θεοί.—»

Δημόται καὶ πολῖται πᾶσαι [illegible] σι προνοήσει περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν καθηκόντων τούτων διὰ νόμων ἐφαλῶν καὶ ἀσαλεύτων πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ πρὸς ἄμυναν κινδύνων ἐξωτερικῶν. Αἱ αὐταὶ πολιτεῖαι προνοοῦσι περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν διαδοχικῶν γενεῶν προσπαθοῦσαι νὰ προσδίδωσιν εἰς αὐτὰς τὴν ἀρίστην κατεύθυνσιν ἐν τῷ βίῳ ἐπ' ἀγαθῷ προσωπικῷ ἅμα καὶ γενικῷ. Δὲν ἀρκοῦσιν ὅμως μόναι αἱ πολιτεῖαι καὶ πρόνοιαι καὶ μέριμναι πρὸς τὴν γενικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἔθνους, ἂν μὴ συντρέχῃ πρὸς τοῦτο ἡ προσωπικὴ ἱκανότης, ὁ προσωπικὸς ζῆλος καὶ ἡ προσωπικὴ φιλοτιμία καὶ προσπάθεια ἑκάστου πολίτου.

Ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη μεταξὺ πάντων τῶν πολιτῶν ἐνισχύει ἕκαστον τούτων ἐν τῷ βιωτικῷ ἀγῶνι εἴτε ἐν τῇ οἰκείᾳ εἴτε ἐν τῇ ξένῃ, διότι παντοῦ ἐκτείνεται καὶ σκέπει πάντας τοὺς πολίτας ἡ ἐθνικὴ αἰγίς, διὰ τοῦτο καὶ πᾶς πολίτης ὀφείλει μηδέποτε νὰ λησμονῇ ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἰσχὺς καὶ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον ἀποτελοῦσι δι' αὐτὸν πρώτιστον καὶ μέγιστον καθῆκον, ὑπὸ τοιαύτης δὲ καὶ τόσον ὑψηλῆς ἐμφορούμενος ἀντιλήψεως τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ θὰ ἐλαύνηται πάντοτε ὑπὸ ἀκατανικήτου οἴστρου πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πρόοδον, δι' ὧν καὶ ἡ προσωπικὴ ἀξία καὶ ἡ τιμή του μεγαλύνονται καὶ ἡ πατρὶς καθίσταται περιφανὴς ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῶν εὐγενῶν καὶ ἀγαθῶν τέκνων αὐτῆς.

Εἶναι φυσικὸν ὅλως ἡ νεότης νὰ διαπνέηται ὑπὸ αἰσιοδοξίας διά τε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, μὴ δοκιμάσασα τὰς δυσχερείας καὶ τὰς πικρίας τῆς βιοπάλης, ὀφείλει ὅμως καὶ συμφέρει εἰς αὐτὴν νὰ γνωρίζῃ ὅτι πρὸς ἀσφαλῆ εὐδοκίμησιν ἐν αὐτῇ ἀπαιτοῦνται προσόντα καὶ ἐφόδια ἱκανά, ἅτινα προσκτῶνται μόνον διὰ μελέτης καὶ ἐργασίας συντόνου, εἶναι δὲ ταῦτα φυσικά, πνευματικὰ καὶ ἠθικά, καὶ ἡ νεότης ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ ταῦτα μετὰ ζήλου καὶ ἑρμῆς νεανικῆς εἰς οἱονδήποτε στάδιον τοῦ βίου καὶ ἂν εἶναι κεκλημένη ν' ἀγωνισθῇ.

Οὐδεὶς εὐδοκιμεῖ εἴτε ἐν τῇ οἰκείᾳ εἴτε ἐν τῇ ξένῃ, ἂν μὴ παρέχῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκδουλεύσεις καὶ ἀναδείξῃ τὴν παρουσίαν του ἐν αὐτῇ χρήσιμον καὶ ἀναγκαίαν, ἄλλως καταφρονεῖται καὶ ἀποκρούεται, ὡς οἱ κηφῆνες ὑπὸ τῶν μελισσῶν ἐκ τῆς κυψέλης, καὶ οὐδενὸς πρέπει νὰ αἰτιᾶται εἰμὴ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ του. Ὁ θέλων νικᾷ διότι ἡ σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος θέλησις ἀποτελεῖ ἀκαταγώνιστον δύναμιν.

Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι παρήγγελλον τὸ «Χρόνου φείδου» οἱ δὲ Βρεττανοὶ πρακτικώτερον λέγουσι «*poor's time is money*» (τοῦ πτωχοῦ χρῆμα εἶναι ὁ χρόνος), καὶ ὁ χρόνος ἀνήκει μάλιστα εἰς τοὺς νέους, εὐτυχεῖς δὲ θὰ εἶναι ὅσοι δράττονται αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κώμης ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὁ βίος εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀγωνία διηνεκής, ἀλλὰ νὰ ποικιλλῆται μεταξὺ ἐργασίας καὶ καμάτου, μεταξὺ πόνου καὶ ἀνέσεως, μεταξὺ μελέτης καὶ ψυχαγωγίας, καὶ ἐπροίκισεν ὁ Δημιουργὸς τὸ ἐκλεκτὸν πλάσμα του διὰ φυσικῶν καὶ πνευματικῶν χαρισμάτων ὥστε νὰ δύναται ν' ἀναδείξῃ τὸν βίον του πάλιν παραδείσιον ὡς τὸν τῶν πρωτοπλάστων, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ οὗτος τὸν ἄριστον τρόπον τῆς διαθέσεως καὶ χρήσεως τοῦ χρόνου ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ περιόδῳ τοῦ βίου του.

Εἰς τοῦτο γενόμενοι προσκαλοῦμεν τοὺς νέους ὅσοι θὰ ἐτίμων ἡμᾶς διὰ τῆς εὐμενοῦς ἀναγνώσεως τῶν γραμμῶν τούτων νὰ συνοδεύσουν εἰς τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις ἡμῶν ὡς πρὸς τὸν βίον ὃν διάγει ἡ νεότης παρ' ἡμῖν, καὶ ἂν ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ζῆν ἐξασφαλίζῃ εἰς αὐτὴν μέλλον, οἷον δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ αὐτὴ καὶ ἡ μητρικῶς θωπεύουσα αὐτοὺς πατρίς.

Περιφέρομεν τὰ βλέμματα ἡμῶν πρῶτον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἥτις εἶναι πράγματι ἡ πρωτεύουσα τῆς Νήσου καὶ μέχρι τινὸς τό τε πολιτικόν, τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὸ πνευματικὸν κέντρον αὐτῆς.

Παρεπίδημος ξένος ἐν τῇ πόλει μας θὰ ἐθαύμαζε τὸ εὐρὺ καὶ κομψότατον Γυμναστήριόν μας καὶ θὰ ἐθέλγετο ὑπὸ τῶν ὡραίων περιπάτων μας καὶ τοῦ γραφικωτάτου ὁρίζοντος αὐτῆς, καὶ αὐτομάτως θὰ ἐπήρχετο εἰς τὴν διάνοιάν του τὸ ἐρώτημα: διατίνας ἐγένοντο πάντα ταῦτα; Τὸ γυμναστήριον εἶναι ἔρημον κατὰ πάσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ οἱ περίπατοι κενοί, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἑορτῶν ὅτε θὰ ἔβλεπε περιπατητὰς κἄπως πυκνοὺς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων περιδιαβάζοντας μετὰ νωθρότητος ἀνατολικῆς, ὡσεὶ ἦσαν ἀσθενεῖς ἐν ἀναρρώσει ἄνδρες καὶ νέοι, γυναῖκες καὶ παρθένοι, καὶ πάντες ἐν γένει, ὃ πέρ δὲ χεῖρον συναντᾷ, συχνὰ ἐφ' ἁμάξης ἐποχουμένους νέους καὶ θὰ ἐπίστευεν ὅτι οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι δὲν εἶναι ἀρτιμελεῖς ἢ πρὸ μικροῦ κατέλιπον τὴν κλίνην των ἄρρωστοι καὶ εἶναι ἀκόμη ἀδύνατοι ὥστε νὰ περιπατῶσι, καὶ τὴν ὑποψίαν του ταύτην ἐνισχύει ἡ ὠχρότης τοῦ προσώπου αὐτῶν, ἅτινα δὲν φέρουσι ποσῶς τὴν ἀνθηρότητα καὶ ζωηρότητα τῆς νεανικῆς ἡλικίας.

Ἀπὸ τῆς ἐπισκοπήσεως ταύτης ὁ παρεπίδημος θὰ ἐσχημάτιζε τὴν ἰδέαν ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ αἱ γεννήσεις πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἀραιαὶ καὶ τὰ γεννώμενα ἐν αὐτῇ τέκνα κατὰ τοὺς Λυκουργείους νόμους θὰ ἦσαν προωρισμένα διὰ τὸν Ἀποθέτας ἂν οὐχὶ τοῦ Ταϋγέτου, ὅστις εἶναι πολὺ μακράν, ἀλλὰ διὰ τοὺς κρημνοὺς τοῦ Βουφαβέντου ἢ τοῦ Πενταδακτύλου· αὐτὰ τοὐλάχιστον τὰς σκέψεις ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ἡ θέα τῆς ἀρχαίας περιδιαβαζούσης νεότητος κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ ἄλλας ἑορτάς. Τὴν ἰδέαν περὶ ἀρρώστου καὶ φθινούσης νεότητος ἐν Λευκωσίᾳ θὰ ἐνίσχυε παρ' αὐτῷ καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης ἄλλης ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς ψυχαγωγίας.

Ὅσαδήποτε ἡμέρας καὶ ἂν παραμείνῃ οὗτος ἐν τῇ Κυπριακῇ πρωτευούσῃ δὲν θὰ συναντήσῃ ἕνα φαιδρὸν ὁμιλον, δὲν θὰ προσβάλῃ τὴν ἀκοήν του ἓν ᾄσμα, ᾄσμα μελῳδικόν, χορῳδία ἁρμονική, καὶ θὰ εἴπῃ καθ' ἑαυτόν, ἡ ἄρρωστος αὐτὴ νεότης δὲν ἔσχε ποτὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν διάθεσιν νὰ μάθῃ καὶ ᾄδῃ! πόσον εἶναι δυστυχής!

Ἐὰν ἀπήρχετο ὁ παρεπίδημός μας τῆς πόλεώς μας καὶ τῆς Κύπρου μετὰ τὴν γοργὴν καὶ ἐπιπόλαιον ταύτην ἐπισκόπησιν, θὰ ἀπεκόμιζε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ταχέως ἡ Λευκωσία θὰ ἐρημοῦτο ἀνθρώπων μεταβαλλομένη εἰς εὐρὺ νεκροταφεῖον.

Πρέπει διὰ ταῦτα νὰ ξεναγήσωμεν αὐτὸν ἵνα μετριάσωμεν τὰς θλιβερὰς ἐντυπώσεις του καὶ μετ' αὐτοῦ προσκαλέσωμεν τὴν νεότητα παρ' ἡμῖν εἰς ζωὴν καὶ εἰς δρᾶσιν.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΙ ΜΑΡΤΥΡΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνεντεύξεις τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας κ. Π. Καρολίδου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιδιώκων τὴν ἀμφίβολον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον αὐτονομίαν τῆς Κρήτης περιῆλθεν ἄλλοτε εἰς διάστασιν πρὸς τὸν Ὑπ. Ἀρμοστὴν ἡγεμόν. Γεώργιον, καὶ προὐκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῶν Προξενείων τεσσάρων Μ. Δυνάμεων πρὸς ἔξωσιν τούτου ἐκ Κρήτης, καὶ ἐν Ἑλλάδι τῷ 1916 καὶ 1917 τὴν ἐπέμβασιν τῶν Μ. Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως προὐκάλεσε πρὸς ἔξωσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἰσχυρισθεὶς ὅτι αἱ Δυνάμεις αὗται ἦσαν Προστάτριαι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐδικαιοῦντο δῆθεν αὗται νὰ ἐπέμβωσι πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ δῆθεν παραβιασθέντος συντάγματος, καὶ ἐπανέβησαν αὗται ἵνα ἐξαναγκάσωσι τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐνισχυθῶσιν αἱ Συμμαχικαὶ δυνάμεις ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἵνα θέσῃ ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Δυνάμεων τούτων ἐδέησε νὰ κηρύξῃ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον Ἑλλάδα **προτεκτοράτον** ὡς τὴν γείτονα Αἴγυπτον, καὶ ὁ ὑπουργὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Πολίτης ἐν τῇ Βουλῇ κατέγραψεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Βενιζελικῆς κυβερνήσεως, ἐλλείψει ἄλλων, τὴν μετάθεσιν τῆς δῆθεν προστασίας τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δηλ. τὴν ἀνύπαρκτον πρότερον καὶ μηδέποτε ἀναγνωρισθεῖσαν προστασίαν διὰ πράξεως διεθνοῦς κατέστησεν ἔγκυρον καὶ ἐπίσημον (!).

Δικαίως ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ σφοδρὰ ἠγέρθη διαμαρτυρία κατὰ τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ κ. Πολίτου καὶ ἰσχυρότατα προσήχθησαν ἐπιχειρήματα καὶ πάλιν κατὰ τοῦ περὶ προστασίας ἰσχυρισμοῦ τῆς Βενιζελικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἱστορικὴν δὲ περὶ ταύτης ἀλήθειαν ἐξήνεγκεν ὁ σοφὸς τῆς ἱστορίας καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Π. Καρολίδης ἐν συνεντεύξει πρὸς ἐφημερίδα ἀττικὴν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς χειραφετήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς προστασίας τῶν δυνάμεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐγράφησαν κατ' αὐτὰς κατόπιν τῶν σχετικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πολίτου, ἐζητήσαμεν τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας κ. Καρολίδου.

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς εἰς τὰ τεθέντα παρ' ἡμῶν ἐρωτήματα ἀπήντησεν ἀναλυτικώτατα καὶ διαφωτιστικώτατα ὡς ἑξῆς:

«Θὰ ἠξεύρετε βεβαίως ὅτι ἡ πρώτη διεθνὴς πρᾶξις περὶ ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι τὸ πρωτόκολλον τῆς Πετρουπόλεως (28 Μαρτίου—9 Ἀπριλίου). Ἐν αὐτῷ λοιπὸν τῷ πρωτοκόλλῳ λέγεται ἐν τῷ Δ΄ ἄρθρῳ.

Αἱ συμβαλλόμεναι δυνάμεις ἐν ταῖς συμφωνίαις ταύταις οὐδεμίαν θὰ ζητήσωσιν αὔξησιν ἐδάφους, οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀποκλειστικήν, οὐδὲν πλεονέκτημα ἐμπορικόν, οὗτινος νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι καὶ τ' ἄλλα ἔθνη. Αὐτὸ δὲ τὸ ἄρθρον αὐτολεξεὶ ἐπανελήφθη ἐν τῇ Λονδινείῳ συνθήκῃ τῇ 24)6 Ἰουλίου.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς Πετρουπόλεως ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνεντεύξει μετὰ τοῦ ἐν Πετρουπόλει πρέσβεως τῆς Αὐστρίας κόμητος Σετζένυ, ἀνακοινῶν αὐτῷ τὰ συμπεφωνημένα εἶπεν ὅτι αὐτὸς ἀπῄτησε νὰ τεθῇ ὁ ὅρος ἐκεῖνος εἰς τὸ πρωτόκολλον ἵνα μὴ αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἔχωσι πλεονεκτήματα οἱασδήποτε φύσεως μείζονα ἢ ἡ Αὐστρία καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι

Περὶ προστασίας πολιτικῆς οὔτε ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις, οὔτε ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ἐγένετό ποτε λόγος τοιοῦτος.

Ἐν ταῖς συνελεύσεσι τοῦ Ἄργους καὶ τῆς Προνοίας ἐγένετο λόγος περὶ τῶν εὐεργετίδων δυνάμεων, ὡς περὶ τριῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐνίοτε δὲ καὶ εὐεργετίδων. Ἂν δὲ ἐλέγετό που ἢ ἐγράφετο περὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ὡς προστατίδων ἀνεπισήμως τοῦτο, οὐδεμίαν ἄλλην εἶχε σημασίαν ἢ ἠθικήν, περὶ δυνάμεων δηλ. εὐεργετουσῶν τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Λονδίνου ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τρῶ Νοεμβρίου (1828) ἢ τοῦ Μαρτίου (1829) οὔτε ἐν τοῖς τοῦ Ἰανουαρίου (1830) ἐγένετο λόγος περὶ ἐγγυήσεως, ὡς θέλομεν εἰπῆ. Εἰς τὰ 1833 ὅτε ὁ φιλέλλην πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Δουξ Βρολιῆ διὰ μακρῶν ἠγωνίζετο ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τῆς ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομ., ἀπήγγειλε μακρὸν λόγον, ἐν ᾧ ἐτόνισεν ἰδίως τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπετεύχθη τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐντελοῦς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἐπεθύμει Ἑλλάδα οὔτε ὑποτελῆ, οὔτε πδοστατευομένην, ἀλλὰ μόνον ἐντελῶς ἀνεξάρτητον, μεθ' ἧς νὰ συνδέεται μόνον διὰ σχέσεων ἠθικῶν εὐεργέτου καὶ εὐεργετουμένου. Ὅτε τῷ 1843 ὁ Γάλλος ὑπουργὸς Γκιζὼ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλ. Κυβέρνησιν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν Μαυροκορδάτου, Μεταξᾶ καὶ Κωλέττου, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἄγγλος ὑπουργὸς Λόρδος Ἀδερδινος ἐδέξατο κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν,

άλλ' έθηκεν ώς όρον ίνα ή ηθική ύποστήριξις δοθή κατά τρόπον άποκλείοντα πάσαν ύπόνοιαν, ότι αί δυνάμεις έπεμβαίνουσιν είς τα έσωτερικά κράτους όλως άνεξαρτήτου. Τά αύτά έλέχθησαν και βραδύτερον κατά τό 54, ότε πρό τής στρατιωτικής κατοχής έγένετο λόγος περί έπεμβάσεως πολιτικής και έν ταίς διαπραγματεύσεσι ταις γενομέναις μεταξύ τών τριών δυνάμεων έν ταίς παραμοναίς τής Ναυπλιακής Έπαναστάσεως τού 62.

Ή άντίρρησις πρός πάσαν έντονον έπέμβασιν ίστηρίζετο έπί τής άρχής τής έντελούς άνεξαρτησίας τής Έλλάδος. Έβράδυνε δέ και άπέτυχε τού σκοπού και ή κατά τάς παραμονάς τής 10ης Όκτωβρίου σχεδιαζομένη ηθική έπέμβασις τών τριών δυνάμεων πρός πρόληψιν τής έπαναστάσεως τής 10ης Όκτ., διότι αί δυνάμεις έφοβούντο μή ή τοιαύτη έπέμβασις θεωρηθή ώς ύπερβασία έκ μέρους τών Δυνάμεων άπέναντι κράτους άνεξαρτήτου.

Άφού δέ ή έπανάστασις έξερράγη ήδη έν Βονίτση και διά Μεσολογγίου μετέβαινεν είς Πελοπόννησον και αί Δυνάμεις έζήτουν νά προλάβωσι τήν άπειλουμένην καταστροφήν, ή τήν 11ην ή 12ην συμφωνηθείσα ύπό τών τριών Δυνάμεων ηθική μόνον έπέμβασις δέν έγένετο διότι ό μετά τών συνωμοτών έν στεναις σχέσεσι (δι' ούς λόγους δέν δυνάμεθα ένταύθα ν' άναπτύξωμεν) διατελών πρεσβευτής τής Ίταλίας άνεκοίνωσε τώ Θ. Ζαΐμη τήν έπικειμένην έπέμβασιν, έάν μή προελάμβανον αύτήν διά ταχείας ένεργείας. Ούτω δέ ή τή 10η Όκτωβρίου έπελθούσα έπανάστασις προέλαβε τήν διά τήν 11ην ή 12ην μελετωμένην ηθικήν έπέμβασιν τών Δυνάμεων. Άλλά και άφού επήλθεν ή έπανάστασις και έν ταίς έπακολουθησάσαις διαπραγματεύσεσι μεταξύ τών Δυνάμεων, έν αίς τήν πρωτοβουλίαν είχε πάντοτε ό Λόρδος Ρώσσελ, έτόνισε, προκειμένου περί οίασδήποτε ένεργείας παρά τή προσωρινή κυβερνήσει τήν άρχήν τής άνεξαρτησίας τού κράτους, τήν μή έπιτρέπουσαν άνάμιξιν είς τά έσωτερικά τού έλληνικού κράτους.

Αύτός δέ ό Αύτοκράτωρ Ναπολέων έν τή περιφήμω αύτού έπιστολή πρός τόν Γάλλον ύπουργόν τών έξωτερικών Δρουέν Δελουί έκήρυττεν ότι ή Έλλάς και έν τώ ζητήματι έτι τής έκλογής τού νέου ήγεμόνος δέν έδεσμεύετο ώς κράτος άνεξάρτητον ύπό τών συνθηκών τού 1830 ας αί Δυνάμεις συνωμολόγησαν μόνον πρός άλλήλας και αίτινες δέν ήδύναντο κατ' ούδένα τρόπον νά δεσμεύσωσι έν ταίς νομίμοις ένεργείαις αύτού κράτος άνεξάρτητον οίον ή Έλλάς. Όταν ή τριμελής έπιτροπεία τής έθνικής Συνελεύσεως Κανάρη, Ζαΐμη και Γρίβα παρέστη έν Κοπεγχάγη πρό τού βασιλέως Φρειδερίκου Ζ' ίνα προσφέρη τό στέμμα είς τόν πρίγκιπα Γουλιέλμον Γεώργιον, ό Βασιλεύς άπαντών είς τήν προσφώνησιν τής έπιτροπείας έπισήμανε μνείαν τών τριών Δυνάμεων, αίτινες ίδιαιτέραν έδειξαν ευεργετικήν διάθεσιν πρός Έλλάδα (ούδένα ποιούμενος λόγον περί προστατίδων Δυνάμεων.

Είναι άληθές ότι έν ένί τών πρωτοκόλλων τής Συνδιασκέψεως τού Λονδίνου τού έτους τούτου γίνεται λόγος περί προστατίδων Δυνάμεων· άλλά μετά έννοίας όλως ηθικής γίνεται λόγος, έν τοίς αύτοίς πρωτοκόλλοις περί τού Βασιλέως Γεωργίου ώς Συνταγματικού Βασιλέως. Άλλά ταύτα ένεκα σεβασμού πρός τήν έθνικήν συνέλευσιν τών Έλλήνων, ήτις άνηγόρευσε τόν Δανόν πρίγκιπα Βασιλέα συνταγματικόν. Είς τά 1865, ό πότε μεγάλη ύπουργική άκαταστασία έτάραττε τήν Έλλάδα και έγένετο έν τώ Ευρωπαϊκώ τύπω λόγος περί έπεμβάσεως δηθεν των Δυνάμεων, ό Λόρδος Κλαρενδών έτόνισε τήν άρχήν της μή έπεμβάσεως είς τά τής Έλλάδος ώς κράτους άνεξαρτήτου.

Ύπάρχει δέ διακοίνωσις τού αύτού έτους τού Ρώσσου ύπουργού τών έξωτερικών Γορτσακώφ πρός τόν έν Άθήναις Ρώσσον πρεσβευτήν, έν ή οίκτείρων ό πρίγκιψ την έν Έλλάδι πολιτικήν άναρχίαν λέγει ότι ή κατάστασις αύτη είναι άποτέλεσμα τού άγαν δημοκρατικού χαρακτήρος τού Συντάγματος τού 1864. Άποκαλύπτει δέ ήμίν ή διακοίνωσις αύτη ότι ό Ρώσσος ύπουργός τό προηγούμενον έτος είχε προσκαλέσει έμπιστευτικώς τάς δύο άλλας Δυνάμεις Άγγλίαν και Γαλλίαν ίνα ένεργήσωσιν έν Έλλάδι ύπέρ έπί τό μοναρχικώτερον συντάξεως τού Συντάγματος. Άλλ' αί κυβερνήσεις ηρνήθησαν τούτο έπί τώ λόγω της μή άναμίξεως είς τά έσωτερικά κράτους άνεξαρτήτου.

Ό αύτός δέ Γορτσακώφ έν διακοινώσει, ήν έπεμψε πρός τόν στρατηγόν Ίγνάτιεφ είς Κων)πολιν κατά Νοέμβριον τού 1868,, ότε ή Τουρκία διέκοψε τάς πρός την Έλλάδα σχέσεις ένεκα τού Κρητικού ζητήματος, λέγει ότι τό τελεσίγραφον τό Τουρκικόν θά φέρη είς δυσχερή θέσιν τόν βασιλέα, όστις ώς έκ τού συντάγματος δέν θά δύναται νά ένεργήση δ,τι έξ άνάγκης έπιβάλλεται αύτώ (νά άποχωρήση δηλ. είς τό τελεσίγραφον).

Άναμιμνήσκει δέ τόν στρατηγόν ότε ή Ρωσσία είς τό 64 προσεκάλεσε τάς δύο Δυνάμεις νά ένεργήσωσι ύπέρ αύξήσεως τών βασιλικών δικαιωμάτων, άλλ' ότι αί Δυνάμεις δέν συνεμερίσθησαν την Ρωσσικήν πρότασιν. Έπειδή ό λόγος περί τού 1868, άς είπωμεν και τούτο, ότι τό έτος τούτο ό αύστριακός πρεσβευτής άνεγίνωσκε διακοίνωσιν πρός τόν Έλληνα ύπουργόν τών Έξωτερικών Πέτρον Δελιγιάννην τού κόμητος Μπάυστ.

Ή διακοίνωσις ήρχιζε μέ τάς λέξεις «Άν και ή Αύστρία δέν είναι έκ τών προστατίδων Δυνάμεων της Έλλάδος, όμως κτλ.» Εύθύς ώς ήκουσεν ό Έλλην ύπουργός τό «προστατίδων» διέκοψεν άποτόμως τόν άναγινώσκοντα διπλωμάτην, είπών· «πρέπει νά σάς παρατηρήσω ότι ή Έλλάς ούδέποτε ύπήρξε κράτος προστατευόμενον.»

Ό Αύστριακός πρεσβευτής έζήτησε συγγνώμην, έκφράζων την άπορίαν αύτού, διότι ό ύπουργός έδωσε τοιαύτην σημασίαν είς τό «προστατίδων», ένώ δέν έχει τοιαύτην έννοιαν (είναι λέξις, ής ποιούνται χρησιν οί Έλληνες συνήθως).

Η ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

ΔΙΑΤΙ Η ΣΕΡΒΙΑ
ΕΞΕΤΡΙΘΗ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έάν διά τόν άλλον κόσμον τό ζήτημα της ύποχρεώσεως της Έλλάδος πρός την Σερβίαν κατά τόν μέγαν πόλεμον θεωρήται ύπόθεσις παλαιά και λησμονημένη, διά τόν Έλληνισμόν είναι ύπόθεσις χρήζουσα μελέτης και έρεύνης πρός διασάφησιν και άρσιν της συκοφαντίας περί παρασπονδίας της Έλλάδος πρός την Σερβίαν, της όποίας έγένετο μεγάλη κατάχρησις ύπό τού κ. Βενιζέλου και τού βενιζελικού και συμμαχικού τύπου έπί μεγίστη βλάβη της τιμής της Έλλάδος παρά τή ξένη κοινή γνώμη.

Ή συκοφαντία φαίνεται ότι έξακολουθεί και σήμερον ν' άνακινήται διά τε κομματικούς έν Έλλάδι λόγους και διά λόγους άλλους έν Σερβία και παρά τοίς Συμμάχοις. Έν τή «Έφημερίδι της Λωζάνης» ής 15)28—16)29 Νοεμβρίου έδημοσιεύθη άνακοινωθέν έκ Βελιγραδίου, καθ' ό ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος, τότε στρατιωτικός άκόλουθος της Έλληνικής πρεσβείας έν Σερβία μετέβη είς τό Σερβικόν Γενικόν Άρχηγείον άμα τή προκηρύξει έπιστρατεύσεως έν Βουλγαρία, τή είδική αίτήσει τού σερβικού άρχηγείου, πρός συνδιάλεξιν περί κοινής ένεργείας τού Έλληνικού και Σερβικού στρατού κατά της Βουλγαρίας. Κατά την συνάντησιν έκείνην—έξακολουθεί τό άνακοινωθέν—ή άνωτάτη σερβική άρχηγία έζήτησε ρητώς ίνα ή Έλλάς ένεργήση άμέσως συγκεντρούσα τόν στρατόν αύτης έπί της βουλγαροσερβικής και Έλληνοβουλγαρικής μεθορίου, συμφώνως πρός σχέδιον έπιδοκιμασθέν ύπό τού συνταγματάρχου Βλαχοπούλου και κοινοποιηθέν άμέσως πρός τό Έλληνικόν ύπουργείον διά τηγεγραφήματος, είς τό όποίον ούδέποτε έλαβεν άπάντησιν ή τοιαύτην πρός τό άνώτερον σερβικόν άρχηγείον.

Ή γαλλόφωνος έν Γενεύη Έλληνική έφημερίς «*Echo de Grèce*» άναγράφουσα ταύτα τελευταίως έπιλέγει ότι ίνα δώση άκριβή ιδέαν τού έγερθέντος ζητήματος δημοσιεύει λεπτομερώς την πορείαν των διαπραγματεύσεων περί τούτου, τάς όποίας έχει άπό έπισήμου πηγής, είναι δέ αίξής:

«Ή στρατιωτική σύμβασις μεταξύ Έλλάδος και Σερβίας, συνομολογηθείσα κατά μήνα Μάϊον 1913, έβαπτίζετο έπί γενικής καταστάσεως, ήτις έτροποποιήθη παντελώς μετά τούς βουλγαρικούς πόλεμους.

Αί έπελθούσαι μεταβολαί είς την γενικήν κατάστασιν έπεισαν τό Έλληνικόν έπιτελείον περί της άνάγκης νέας άνταλλαγής γνωμών μετά τού Σερβικού έπιτελείου, ίνα κανονίσωσι την θέσιν περί μελλούσης συνεργασίας. Τούτο άλλως τε ήτο συμφωνον πρός τό άρθρον 6' της είρημένης συνθήκης. Αί αύται ιδέαι έπεκρατησαν έπί τινά χρόνον και παρά τώ Σερβικώ έπιτελείω, όπερ έξέφρασε μάλιστα τήν έπιθυμίαν όπως μεταβή τότε είς Βελιγράδιον ανώτερος Έλλην αξιωματικός. Ή έλληνική κυβέρνησις άπέστειλε πρός τούτο τόν συνταγματάρχην Βλαχόπουλον είς Σερβίαν ώς στρατιωτικόν άκόλουθον παρά τή Έλληνική βασιλική πρεσβεία, άλλά μετά της είδικής άποστολής πρός άναθεώρησιν της στρατιωτικής συμβάσεως, συμφώνως πρός την δημιουργηθείσαν κατάστασιν μετά τόν κατά της Βουλγαρίας πόλεμον και διά της συνθήκης τού Βουκουρεστίου. Άμα έφθασεν ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος είς Βελιγράδιον έγνωστοποίησε πρός την Σερβικήν κυβέρνησιν την είδικήν άποστολήν του, ώς και πρός τόν άρχηγόν τού έπιτελείου Βοεβόδα Πουτνίκ. Παρά τά διαβήματα όμως ταύτα, συχνά έπαναληφθέντα, αί άρμόδιαι σερβικαί άρχαί ούδεμίαν έπεδείξαντο σπουδήν όπως άρξωνται συνδιαλέξεων μέχρι της στιγμής ότε ή κήρυξις πολέμου της Αύστρίας κατά της Σερβίας άπερρόφησεν όλην την προσοχήν τού Σερβικού έπιτελείου.

Έκτός, όμως, της όλίγης σπουδής τών άρμοδίων Σερβικών άρχών, ό διάδοχος της Σερβίας, κατά την πρώτην άκρόασιν, ήν παρεχώρησε πρός τόν Έλληνα στρατιωτικόν άκόλουθον, δέν έδίστασε νά τώ είπη ότι ή σερβική στρατιωτική κατάστασις ήτο τοιαύτη τή έποχή έκείνη ώστε τώ ήτο άδύνατον νά προσέλθη είς βοήθειαν της Έλλάδος, άν αύτη κηρύττουσα πόλεμον κατά της Τουρκίας προσεβάλλετο ύπό της Βουλγαρίας, τών Έλληνοτουρκικών σχέσεων παρουσιαζουσών τότε μεγίστην έντασιν, ένεκα τού ζητήματος των νήσων, και κατά συνέπειαν ή Έλληνική κυβέρνησις ώφειλε νά δειχθή διαλλακτική πρός την Τουρκίαν. Παρομοία συμβουλή άπηυθύνθη κατά την αύτην έποχήν ύπό της σερβικής πρός την έλληνικήν κυβέρνησιν, ήτις εύρέθη τότε είς την άνάγκην νά ύποχωρήση και νά ζητήση νά συνεννοηθή μετά της Τουρκίας.

Τό έλλην. έπιτελείον, συνέχισε τάς προσπαθείας του έπί τώ σκοπώ όπως καταντήση είς συμφωνίαν μετά τού σερβικού έπιτελείου ένώπιον ένδεχομένου βουλγαρικού κινδύνου, και ή Σερβία ούδέν άπήνεγκεν είς διπλωματικήν ένέργειαν παρά της Έλληνικής κυβερνήσεως περί τών προθέσεών της έν περιπτώσει γενικής κινητοποιήσεως της Βουλγαρίας, έπεμψε δέ πρός τόν συνταγματάρχην Βλαχόπουλον τή 17 Αύγούστου, δηλαδή μετά την πρώτην ήτταν τών Αύστριακών έν Σερβία, όδηγίας ίνα προτείνη είς την Κυβέρνησιν και τό έπιτελείον την συγκέντρωσιν 100,000 άνδρών είς την Γερμανοβουλγαρικήν μεθόριον, ήτις θα έφερε την ταραχήν έν τή κινητοποιήσει και θά ήμπόδιζε την συγκέντωσιν τού βουλγαρικού στρατού, έν ή περιπτώσει ή Βουλγαρία έξήρχετο της ούδετεράτητος όπως έπιτεθή κατά της Έλλάδος ή της Σερβίας ταυτοχρόνως τώ άνέτειλεν όπως δηλώση ότι, έν ή περιπτώσει ή Τουρκία ήθελεν έπιτεθή μόνη κατά της Έλλάδος, αύτη ήδύνατο μόνη ν' άντεπεξέλθη.

Άμ' ώς έλαβεν ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος τάς όδηγίας ταύτας, κατέστησεν αύτάς γνωστάς είς τόν κ. Πάτσιτς, ότι έδήλωσεν ότι ή άπόφασις έπί παρομοίας προτάσεως άνήκεν άποκλειστικώς είς τό Σερβικόν έπιτελείον και προσεκάλεσε τόν συνταγματάρχην Βλαχόπουλον νά τόν συνοδεύση είς Βάλγεβον, όπου εύρισκετο τότε τό γενικόν άρχηγείον τών Σέρβων, ίνα ύποβάλη είς τό έπιτελείον την πρότασιν τού Έλληνικού έπιτελείου. Όφείλομεν νά σημειώσωμεν ότι τό Σερβικόν έπιτελείον δέν έπέτρεψε την διαμονήν είς Βάλγεβον, παρά τώ γενικώ άρχηγείω, είμή είς τούς στρατιωτικούς άκολούθους της Γαλλίας, της Άγγλίας και της Ρωσσίας, ώς άνήκοντας είς σύμμαχα Κράτη, πάντες οί άλλοι συμεριλαμβανομένου και τού στρατιωτικού άκολούθου της Έλλάδος, διέμενον είς Ναϊσόν(Νίσαν). Όντως, ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος και ό κ. Πάτσιτς μετέβησαν είς Βάλγεβον όπου έγενετο συνδιάσκεψις της όποίας μετέσχον ό διάδοχος, ό κ. Πάτσιτς και ό στρατηγός Μίτσιτς—τού βοεβόδα Πούτνικ, έπιτελέρχου, άσθενούντος. Μετά την συνδιάσκεψιν ταύτην ό κ. Πάτσιτς έδήλωσε πρός τόν συνταγματάρχην ότι ήτο άνωφελές νά έμμένη ύπως ύποβάλη τάς προτάσεις τού Έλληνικού έπιτελείου, διότι τό Σερβικόν έπιτελείον δέν ήδύνατο νά τάς δεχθή, της Σερβίας άναλαβούσης ύποχρεώσεις πρός την Συνεννόησιν και τού σερβικού στρατού άρξαμένου έπιθέσεως είς τό Αύστριακόν μέτωπον. Τή έπιούση ό συνταγματάρχης έπανέκαμψεν είς Ναϊσόν. Αί δηλώσεις αύται έπανελήφθησαν ύπό τού κ. Πάτσιτς έν συνεντεύξει ήτις έγένετο τή 18 Αύγούστου μετά τού πρέσβεως της Έλλάδος έν Σερβία κ. Άλεξανδροπούλου, είς όν προσέθηκεν όμως ότι έν περιπτώσει άμέσου βουλγαρικού κινδύνου, θά συνεννοείτο αύτός μετά τών κυβερνήσεων της Συνεννοήσεως περί τού πρακτέου.

Βλέπει τις καλώς ότι αί ύποχρεώσεις της Σερβίας πρός την Συνεννόησιν δέν έδει νά έπέτρεπον νά έκπληρώση έλευθέρως τάς προγενεστέρας ύποχρεώσεις αύτης πρός την Έλλάδα, και έν περιπτώσει έτι έπιθέσεως της Βουλγαρίας. Έντούτοις τό Έλληνικόν έπιτελείον δέν άπήλπισεν.

Τάς τελευταίας ήμέρας τού Μαρτίου 1915, ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος έλαβε την διαταγήν νά μεταβή είς Άθήνας. Άμα τή άφίξει του έλαβε παρά τού Έλληνικού Έπιτελείου νέας όδηγίας περί νέας προτάσεως συμπράξεως τού Έλληνικού και τού σερβικού στρατού έν περιπτώσει έπιθέσεως της Βουλγαρίας ήτις καθίστατο μάλλον και μάλλον προκλητική. Ό συνταγματάρχης έπανήλθεν είς Ναϊσόν και έλαβε την άδειαν νά μεταβή είς Κραγιούγεβατς, έδραν τού γενικού άρχηγείου μετά την δευτέραν ήτταν των Αύστριακών, ίνα ύποβάλη τας νέας προτάσεις τού Έλληνικού Έπιτελείου πρός τό σερβικόν έπιτελείον. Έγένετο δεκτός είς άκρόασιν παρά τού έπιτελάρχου βοεβόδα Πουτνίκ έπί παρουσία και άλλων άξιωματικών τού σερβικού Έπιτελείου. Μόλις όμως ήρχισε νά έκθέτη τας προτάσεις τού Έλλην. Έπιτελ. ό βοεβόδας Πουτνίκ τώ έδήλωσεν ότι δέν ήδύνατο κατ' ούδένα τρόπον νά δεχθή αύτάς διότι μόνος έχθρός όστις έδει νά έφελκύση όλην την προσοχήν της Σερβίας τή στιγμή έκείνη ήτο ή Αύστρία και ότι, άν ή Βουλγαρία έπετίθετο κατ' αύτών, θά έλάμβανον τότε όσα μέτρα θά τοίς έπέβαλλεν ή κατάστασις. Άλλως τε, ήτο πεπεισμένος ότι οί Βούλγαροι δέν είχον την πρόθεσιν νά έπιτεθώσιν, ούτε κατά της Σερβίας ούτε κατά της Έλλάδος, έάν έκατέρα τούτων άφιναν αύτην έν είρήνη. Μεταξύ των προτάσεων τού Έλληνικού Έπιτελείου εύρίσκετο ώσαύτως ή άντικατάστασις ύπό των Σερβικών στρατευμάτων άτινα είχον είς την νέαν σερβικήν χώραν, και προπάντων έπί της νέας σερβοβουλγαρικής μεθορίου διά μεγάλων συγκεκροτημένων μονάδων, αίτινες είχον λάβει ήδη μέρος είς την μάχην. Όταν ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος ήννόησεν ότι ούδεμία συνεννόησις ήτο δυνατή έζήτησεν ίνα τώ δοθή τού λάχιστον ή διάταξις των στρατευμάτων ίνα δυνηθή τό Έπιτελείον νά γνωρίση την στρατιωτικήν κατάστασιν τού διαμερίσματος τούτου και λάβη κατά συνέπειαν τά προρήκοντα μέτρα. Άλλά και αύτή ή αίτησίς του άπερρίφθη ύπό τό πρόσχημα ότι τά στρατεύματα ταύτα ήσαν πάντοτε είς κίνησιν και ήσαν άλλως τε δευτερευούσης άξίας· και ίδού πώς ή νέα αύτη άπόπειρα της Έλλάδος όπως συνάψη στρατιωτικήν συνεννόησιν μετά της Σερβίας άπέτυχεν άπαξ έτι. Ό Έλλην στρατιωτικός άκόλουθος έπανήλθεν είς Ναϊσόν, ήν κατέλιπεν άμέσως ίνα έπιστρέψη είς Άθήνας και άναφέρη την άρνησιν τού Σερβικού Έπιτελείου. Όλίγον ύστερον έπέστρεψεν είς Άθήνας.

Περί τό τέλος τού Ίουλίου οί βούλγαροι κομιτατζήδες έγένοντο θρασύτεροι και διεδόθη ή φήμη ότι οί Βούλγαροι παρεσκευάζοντο είς μερικήν κινητοποίησιν πρός μεγάλα γυμνάσια. Κατά τινα άκρόασιν παραχωρηθείσαν είς τόν κ. Βλαχόπουλον ό σέρβος ύπουργός των στρατιωτικών τώ ώμίλησε περί της άνάγκης συνεννοήσεως πρός σύμπραξιν των δύο στρατών· ό συνταγματάρχης τώ άπεκρίθη ότι άπό της άφίξεώς του είς Σερβίαν, είχεν άφιερώση πάσας τάς προσπαθείας του πρός τούτο, χωρίς όμως ούδέν άκόμη νά έπιτύχη, και παρέμεινε πρός τούτο είς την διάθεσιν τού σερβικού έπιτελείου. Τό γενικόν στρατηγείον διέμενεν έτι είς Κραγιούγεβατς, όπου μετά τινας ήμέρας, προσεκλήθη ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος νά μεταβή. Τό σερβικόν έπιτελείον τώ παρουσίασε τότε έν σχέδιον έπιχειρήσεων τού Έλληνικού στρατού μόνον κατά της Βουλγαρίας, καθ' ό ή Έλλας ώφειλεν άμέσως μετά την κήρυξιν τού πολέμου ύπό της Βουλγαρίας νά κινητοποιήση, νά συγκεντρώση τό μεγαλείτερον μέρος τού στρατού αύτης είς έδαφος σερβικόν και νά έπιτεθή κατά της Βουλγαρίας. Ό συνταγματάρχης παρετήρησεν ότι ή συγκέντρωσις τού Έλληνικού στρατού είς έδαφος Σερβικόν θ' άπήτει, έλλείψει μέσων συγκοινωνίας, χρόνον τινα, τόν όποίον ή Βουλγαρία θά έπωφελείτο ίνα συγκεντρώση τόν στρατόν αύτης και έπιτεθή κατά της Έλλάδος μεθ' όλων των δυνάμεων της, τούτων ούσών, έν πάση περιπτώσει, άνωτέρων των της Έλλάδος.

Κατά την γνώμην του, άφ' ής στιγμής ό σερβικός στρατός ήτο κινητοποιημένος, ήτο φρόνιμον και ώφέλιμον νά κάμη έπί τών σερβοβουλγαρικών συνόρων, πρό της κηρύξεως τού πολέμου και της βουλγαρικής κινητοποιήσεως, συγκέντρωσιν έπαρκών δυνάμεων αίτινες, άμα διαταχθείσης της βουλγαρικής κινητοποιήσεως, νά εισβάλουν είς τό βουλγαρικόν έδαφος, ίνα παραλύση την κινητοποίησιν και έμποδίση την συγκέντρωσιν· τό σερβικόν έπιτελείον όμως έδήλωσεν ότι δέν ήδύνατο νά συγκεντρώση πρός τό παρόν πλήν τών δύο μεραρχιών έπί της βορείου σερβοβουλγαρικής μεθορίου (Τσαρίβροδ) και ότι τό ύπόλοιπον των διαθεσίμων δυνάμεων θά μετεφέρετο άπό της βορείας μεθορίου μόνον μετά την κήρυξιν τού πολέμου. Ό συνταγματάρχης Βλαχόπουλος έξέθηκε τότε διά τηλεγραφήματος τάς προθέσεις τού σερβικού έπιτελείου πρός τό Έλληνικόν τοιούτο και έπέστρεψεν είς Ναϊσόν, όπόθεν άνεχώρησε πάλιν μετά δύο ήμέρας δι' Άθήνας όπου προσεκλήθη είς την διεύθυνσιν της στρατιωτικής σχολής, άνέλαβεδέ την ύπηρεσίαν πολύ πρό της βουλγαρικής κινητοποιήσεως.

Ή τεχνική συζήτησις έπί των σερβικών προτάσεων έγένετο έπειτα έν Άθήναις μεταξύ τού Έλληνικού έπιτελείου και τού άντιπροσώπου τού Σερβικού έπιτελείου. Έκ της συζητήσεως ταύτης προκύπτει ότι ή Σέρβία δέν ήθελε νά συγκεντρώση περισσότερα στρατεύματα έκ των άνωθι μνημονευθέντων έν Μακεδονία, καίτοι, κατά τάς διατάξεις της στρατιωτικής συμβάσεως, θά ώφειλον νά συγκεντρώσωσι δύναμιν 150,000 άνδρών. Κατά τόν τρόπον τούτον, ό Έλληνικός στρατός θά εύρίσκετο έναντι όλοκλήρου τού βουλγαρικού στρατού, ύπερτέρου του, και πιθανώς των δυνάμεων της Τουρκίας, δοθέντος ότι οί Γάλλοι και Άγγλοι δέν είχον τότε είμή πολύ όλίγα στρατεύματα νά συγκεντρώσωσιν έν Μακεδονία, όπου ώφειλον νά τά μεταφέρουν κατά μικράς όμάδας.

Προκύπτει, έξ όσων προηγήθησαν, ότι ούχί ή Έλληνική κυβέρνησις και τό Έλλην. έπιτελείον παρέλιπον τάς ύποχρεώσεις αίτινες άπορρέουσιν έκ της Έλληνοσερβικής συνθήκης, και ότι άνεξαρτήτως των πολιτικών περιπετειών τάς όποίας διέτρεξεν ή συνθήκη αύτη, κατά τόν πόλεμον, δέν άνήκει τό σφάλμα είς την Έλλάδα ότι δέν παρεσκεύασεν έν καιρώ τό στρατιωτικόν μέρος τούθ' όπερ, ώσαύτως, δέν ήτο άνευ έπιδράσεως είς τό ζήτημα της άποτελεσματικότητος της βοηθείας ήν ή Έλλάς θά ήδύνατο νά παράσχη είς την Σερβίαν κατά την βουλγαρικήν έπίθεσιν.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ
Χ. Γ. ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ
(Κεντρική όδός).

Οί ύποφαινόμενοι λαμβάνομεν την τιμήν νά γνωστοποιήσωμεν ότι άμφότεροι έπιδοθέντες είς την κοπτικήν και ραπτικήν κατά μέθοδον άγγλικήν και γαλλικήν συνεστήσαμεν έμπορορραπτείον ύπό την άνωθι έπωνυμίαν είς τό ίσόγειον κατάστημα της οίκίας Μ. Γεωργιάδου παρά την κλινικήν τού κ. Γ. Θ. Σταυρινίδου.

Οί τιμώντες ήμάς διά των διαταγών αύτών θά έχωσι την ευκαιρίαν νά έκτιμήσωσι την εύσυνείδητον έκτέλεσιν αύτών μετά κομψότητος, στερεότητος και άκρας προθυμίας. Μετά της διαβεβαιώσεως ταύτης

Διατελούμεν κλπ.

Κυρ. Γ. Πιτσελλίδης και Σωτ. Ίωαννίδης. (5—3)

ΕΜΠΟΡΟΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧ. ΟΙΚΟΣ
Κ. Φ. ΔΑΥΙΔ
ΒΗΡΥΤΟΣ (ΣΥΡΙΑ) — ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΣ)

Ζητούνται πρόσωπα έχοντα έμπορικάς γνώσεις και γνωρίζοντα την Άγγλικήν και Γαλλικήν γλώσσαν ή τουλάχιστον μίαν έξ αύτών δυνάμενα ν' άναλάβωσι την άντιπροσωπείαν μας και διεύθυνσιν διαφόρων έμπορομαραγγελιοδοχικών έργασιών, μάλλον έπί προμηθείας, είς πόλιν ή πόλεις της Μικράς Άσίας, (ήτοι Συρίας, Κιλικίας, Παλαιστίνης κλπ). Οί βουλόμενοι δέον νά παρέχωσιν άνάλογον έγγύησιν, νά κάμωσι δέ τάς προτάσεις των γραπτώς. (4—3)

ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ παρά τώ κτηματία κ. Έλευθερίω Χ" Στεφάνου πωλούνται διάφορα φυτά, **κιτρομηλιές, γλυκοπορτοκαλλιές, μανταρινιές, κιτριές, πορτοκαλλιές Ίάφφα, ξυνολεμονιές,** πάντα έκλεκτά και πολύ περιποιημένα είδη.

Έν Λευκωσία οί βουλόμενοι άς άπευθύνωνται πρός τόν άντιπρόσωπόν του κ. **Χρ. Φλωρίδην.**

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΣΥΝ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Παρακαλούνται οί μέτοχοι τού Λ. Σ. Σ. Κ. όπως παρουσιάσωσι τά βιβλιάριά των μέχρι της 25 Ίανουαρίου 1920 ε. π. είς τόν κ. Θ. Χ. Πανζαρίδην πρός διακανονισμόν τού διανεμιτέου μερίσματος.

Πέραν της προθεσμίας ταύτης δέν θά γίνωσι δεκτά.

Λευκωσία 8)21)1)1920.

Ό Γραμματεύς
Κ. Χαραλαμπίδης.

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗ ΕΡΓΟΔΑΣΙΑ

Τίθενται είς μειοδοσίαν ή άνοικοδόμησις ναού τού χωρίου Άγ. Ίωάννου (Άγρού) έπί τή βάσει σχεδίου τού άρχιτέκτονος κ. **Θ. Φωτιάδου.** Οί έργολάβοι οί βουλόμενοι νά μειοδοτήσωσι δέον νά άπευθυνθώσι πρός τόν άρχιτέκτονα παρά τώ όποίω εύρίσκονται τά σχέδια και τό συμβόλαιον μετά των τεχνικών όρων.

Έν Λευκωσία. (2—2)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Είς τό έν Λευκωσία Κατάστημα τού Συνδέσμου τούτου πωλούνται πάντα τά είδη της Ραπτικής είς τιμάς ώρισμένας. (10—3)

ΤΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἐκλογὴ Γερουσίας.—Παραίτησις Κλεμανσῶ καὶ ὑποψηφιότης αὐτοῦ διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.—Ἀπροσδόκητος ἀποτυχία τοῦ κ. Κλεμανσῶ.—Ὁ κ. Δεσσανὲλ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαήμερον, ἀφότου ἐπεκοινωνήσαμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἐπῆλθον γεγονότα δυνάμενα σπουδαίως νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν διεθνῆ πολιτικὴν καὶ ἰδίᾳ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης ὡς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

ΕΚΛΟΓΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τῇ 11 Ἰανουαρίου (ν.ἡ.) ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας καθ' ἃς αἱ διάφοροι πολιτικαὶ ἀποχρώσεις ἔσχον κέρδη καὶ ζημίας ὡς ἑξῆς:

	ΚΕΡΔΗ	ΑΠΩΛΕΙΑΙ
Συντηρητικοὶ	5	2
Δημοκρ. φιλελεύθεραι	8	4
Δημοκρ. προοδευτικοὶ	11	13
Δημοκρ. ἀριστερᾶς	30	11
Ριζοσπάσται καὶ ριζοσπάσται σοσιαλισταὶ	15	32
Δημοκρ. σοσιαλισταὶ	2	—
Σοσιαλ. ἡνωποιημένοι	2	—
Ἐν ὅλῳ	73	62

Ὁ πρόεδρος κ. Ρ. Πουαγκαρέ, καίτοι δὲν εἶχε θέσει ὑποψηφιότητα ἐξελέγη παμψηφεὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ Μῶσα.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Καταρτισθεῖσα ἡ νέα Γερουσία προέβη εἰς ἐκλογὴν Προέδρου καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγη ὁ κ. Δεσσανὲλλ πρῴην πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

—Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ντεσσανέλ.
—Ἡ παραίτησις τοῦ Κλεμανσῶ.

Βερσαλλίαι 5)18. (Χ.) Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν ἡ πόλις ἦτο ἀνάστατος. Τὴν μεσημβρίαν ἐπετράπη εἰς τὸ πλῆθος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ θεωρεῖα, ἅτινα ἦσαν κατάμεστα. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ ἔχουν καταλάβει τὰς ἕδρας των ἐξαιρέσει τοῦ κ. Κλεμανσῶ. Τὴν 1 μ. μ. ὁ κ. Λέων Μπουρζοᾶ, καταλαμβάνει τὴν προεδρικὴν ἕδραν. Ἡ συνέλευσις τὸν χειροκροτεῖ θερμῶς. Ὁ Πρόεδρος ἀγγέλλει τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, ἥτις διεξάγεται ταχέως καὶ περατοῦται τὴν 1.25.

Τὴν 4.5 ὁ κ. Μπουρζοᾶ ἀναγγέλλει τὰ ἀποτελέσματα. Ἐπὶ 888 ψηφοφόρων, 22 ψῆφοι ἦσαν λευκαὶ καὶ 866 ἀπεφάνθησαν, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ὁ κ. Δεσσανὲλ ἔλαβεν 734 ψήφους. Ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων ὁ κ. Λέων Μπουρζοᾶ ἐγείρεται καὶ λέγει: «Κηρύσσω τὸν κ. Παῦλον Δεσανὲλ πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν.

Ὁ κ. Ζωνὰρ ἔλαβε 54 ψήφους, ὁ κ. Κλεμανσῶ 53, ὁ κ. Πουαγκαρὲ 8, ὁ στρατάρχης Φὼς 7, ὁ Λέων Μπουρζουᾶ 6 καὶ διάφοροι ἄλλοι 6.

Ἐπειδὴ τὸ Σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸ Κογκρέσσον τὴν λῆψιν ἀποφάσεων, τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως συνέταξαν πρότασιν καλυφθεῖσαν ταχέως ὑπὸ ὑπογραφῶν δηλοῦσαν ὅτι οἱ γερουσιασταὶ καὶ βουλευταὶ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως συνῆλθον διὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν εἰγνωμοσύνην των εἰς τὸν κ. Κλεμανσῶ διὰ τὰς ἀλησμονήτους ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας παρέσχεν εἰς τὴν χώραν.

Ὁ κ. Πὼλ Δεσανὲλ κατέρχεται τῆς ἕδρας του ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν. Δέχεται τὰ ἐγκώμια τοῦ κ. Λ. Μπουρζουᾶ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης κ. Νάϊλ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Δεσανὲλ ἀπαντᾷ ὅτι φρουρὸς πιστὸς τοῦ νόμου θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ εἰς τὸ σύνταγμα, κατόπιν δὲ ἐπευφημούμενος ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους ἐπ' αὐτοκινήτου καὶ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πουαγκαρὲ καὶ τὸν κ. Λ. Μπουρζοᾶ.

Παρίσι 4)17. (Χ). Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, ὁ κ. Κλεμανσῶ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πολεμικήν. Θὰ μεταβῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Βανδέαν καὶ θ' ἀρχίσῃ συγγράφων τὰ ἀπομνημονεύματά του.

Παρίσιοι 5)18. Ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Κλεμανσῶ ἐκ τῆς Πρωθυπουργίας καὶ αἱ παραιτήσεις τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Πισών, Τορδιὲ καὶ Κλῶτζ θέτει σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης.

Τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον θὰ ἀποφασίσῃ τὴν Δευτέραν ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῶν Συμμάχων πρεσβευτῶν ὀφείλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀρξαμένων διαπραγματεύσεων ἀντὶ τοῦ Ἀν. Συμβουλίου.

Ὁλόκληρος ὁ γαλλικὸς τύπος χαρετίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Δεσανὲλ ὡς προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὡς λίαν εὐτυχὲς γεγονός. Ἡ τεθεῖσα ὑποψηφιότης τοῦ κ. Δεσανὲλ ἦτο διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἡ ἰδεώδης ὑποψηφιότης διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα.

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» λέγει, ὅτι ὁ κ. Δεσσανέλ, ὅστις ἔσχε σχεδὸν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, δὲν ἐξελέγη ὑπὸ ἑνὸς κόμματος. Ὅλα τὰ κόμματα συνανεμίχθησαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν αὐτήν, ἐνέχουσαν ὑψίστην πολιτικὴν σημασίαν.

Ὁ κ. Κλεμανσῶ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του πρὸς τὸν κ. Πουαγκαρέ, μεθ' οὗ κατόπιν συνδιελέχθη καὶ τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὴν βοήθειαν ἣν παρέσχεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον του κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν ἣν τῷ ἐπέδειξε πάντοτε.

Ὁ κ. Πουαγκαρὲ ὑπενθύμισε μὲ λόγους συγκινητικοὺς τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Κλεμανσῶ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης: «Ἐγαλβανίσατε, τῷ εἶπε, ὅλας τὰς ἐνεργείας κατὰ τὴν κρισιμωτέραν περίοδον τοῦ πολέμου.

Ὁλόκληρος ἡ Γαλλία διὰ τῆς φωνῆς μου σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τοῦτο καὶ σᾶς ὀφείλει ἀναλλοίωτον εὐγνωμοσύνην».

Παρίσιοι, 6)19. (Χ).—Ὁ κ. Πουαγκαρὲ προσέφερεν εἰς τὸν Μιλλεράν, ὅστις θὰ ἀπαντήσῃ αὔριον, τὴν θέσιν τοῦ κ. Κλεμανσῶ.

Ἐξερχόμενος τῶν Ἡλυσίων ὁ κ. Κλεμανσῶ ἐδήλωσεν εἰς συντάκτην τοῦ Πρακτορείου Χαβὰς ὅτι ἐντὸς ἡμερῶν τινων θ' ἀναχωρήσῃ δι' Αἴγυπτον, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δύο μῆνας.

Παρίσιοι, 6)19. (Ιτ.)—Ὁ κ. Κλεμανσῶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ μετέχῃ πλέον τῶν συνεδριάσεων τῆς Διασκέψεως. Οἱ Ἄγγλοι ἀντιπρόσωποι καὶ ὁ κ. Νίττι ἀναχωροῦν αὔριον ἐκ Παρισίων. Ἡ νέα Διάσκεψις θὰ συνέλθῃ πιθανῶς εἰς Λονδῖνον.

Παρίσιοι, 6)19. (Ιτ.)—Προτείνεται νὰ δοθῇ ὑπὸ μορφὴν ἐθνικῆς δωρεᾶς ἰσόβιος ἕδρα ἐν τῇ Γερουσίᾳ πρὸς τὸν κ. Κλεμανσῶ.

Ὕμνος πρὸς τὸν Κλεμανσῶ.

Παρίσιοι, 8)21. (Χ.)—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ὁ Λ. Τζώρτζ, ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχηγῶν τῶ Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀντιπρωσώπων τῶν Συμμάχων, ηὐχαρίστησε τὸν κ. Κλεμανσῶ διὰ τὸν τρόπον δι' οὗ προήδρευσε τῆς συνδιασκέψεως, ἐκφράσας τὴν βαθεῖαν αὐτῶν λύπην διὰ τὴν ἀποχώρησίν του καὶ ζητήσας ὅπως εἰς τὰ πρακτικὰ σημειωθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Συνδιασκέψεως καὶ αἱ εὐχαὶ της πρὸς τὸν κ. Κλεμανσῶ. Οἱ κ. κ. Βαλλάς, Μάτσουϊ καὶ Νίττι ἐξέφρασαν τὰ αὐτὰ αἰσθήματα.

Ὁ κ. Μιλλερὰν ηὐχαρίστησε διὰ τὴν πρὸς τὸν κ. Κλεμανσῶ τιμήν.

Ὁ κ. Κλεμανσῶ ηὐχαρίστησε τοὺς πληρεξουσίους καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως τῆς καθορισθείσης κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀναφυοῦν δυσχέρειαι μεταξὺ τῶν φίλων τῶν ἐπιθυμούντων τὴν εἰρήνην.

«Ἡ μόνιμος ἕνωσις τῶν Συμμάχων εἶναι ἡ ἀρίστη ἐγγύησις διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου», προσέθετο ὁ κ. Κλεμανσῶ ὅστις ηὐχαρίστησε τοὺς συναδέλφους του, ὧν ἔσφιγξε τὴν χεῖρα πρὶν ἀποσυρθῇ.

Τὸ νέον Γαλλ. ὑπουργεῖον

Παρίσιοι, 6)19.—Τὸ νέον ὑπουργεῖον Μιλλερὰν ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς: Μιλλεράν, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, Στίγκ, Ἐσωτερικῶν, Ὀπιτώ, γερουσιαστής, τῆς Δικαιοσύνης, Μαρβὰλ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Οὐνιὸν Παριζιέν, τῶν Οἰκονομικῶν, Ἀντρὲ Λεφέβρ, ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, τῶν Στρατιωτικῶν, Λαντρὶ τῶν Ναυτικῶν, Σαρρώ, πρῴην διοικητὴς τῆς Ἰνδοκίνας, τῶν Ἀποικιῶν, Ἰσαάκ, πρῴην πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Λυῶν, τοῦ Ἐμπορίου, Ζουρνταίν, τῆς Ἐργασίας (ὁ κ. Ζουρταὶν ἦτο μέλος τοῦ ὑπουργείου Κλεμανσῶ), Μπρετόν, τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ τῆς Οἰκονομίας, Τροκέ, τῶν Δημοσίων Ἔργων, Ὀγιέ, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Λυτρωθέντων ἐδαφῶν καθίσταται ὑπουργὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἀθῆναι, 8)21.—Ὁ Β. Ἀλέξανδρος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ Δεσανὲλ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα: «Ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ πλέον ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ἡ Ἑλλὰς εὐγνώμων πρὸς τὴν Γαλλίαν τὴν ἁγνὴν καὶ φίλην καὶ πολύτιμον προστάτιδα θεωρεῖται εὐτυχὴς συγχαίρουσα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου αὐτῆς Προέδρου τὸν ἀντάξιον διάδοχον τοῦ προκατόχου του, τὸν ἐργάτην τῆς ἐλευθερίας καὶ δεινὸν ὑπερασπιστὴν τῶν δυναστευομένων λαῶν καὶ μέγαν φιλέλληνα οἷος ὑπήρξατε κ. Πρόεδρε»

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝ ΙΣΧΥΙ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἡ πενταετὴς τραγῳδία ἔληξεν ἐντὸς ἕνδεκα ἀκριβῶς λεπτῶν. Τῇ 4 μ. μ. τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1920 (ν. ἡ.) ὁ κ. Κλεμανσῶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν Συμμάχων εἰσῆλθεν ἄνευ πομπῆς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ὡρολογίου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Ἀμέσως ὁ βαρῶνος Λέρσνερ καὶ ὁ Φον Σίμων ὑπέγραψαν πρῶτοι τὴν πρᾶξιν ἥτις ἀποδίδει εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν ἀστικὴν προσωπικότητα. Ἔπειτα ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ καὶ κατόπιν ὁ κ. Κλεμανσῶ ὅστις πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, ἐσταμάτησε καθ' ὁδὸν δευτερόλεπτά τινα πρὸ τῶν γερμανῶν πληρεξουσίων· εἶναι ὄρθιοι τώρα καὶ ὑποκλίνουσι βεβαίως τρίς, χωρὶς ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τοὺς βραχεῖς λόγους του. Οἱ ὑπογράφοντες διαδέχονται ταχέως ἀλλήλους, καὶ μόλις ὁ τελευταῖος τούτων κάθηται εἰς τὴν θέσιν του ὁ γ. Κλεμανσῶ ἀναγγέλλει τὴν ἔναρξιν τῆς ἐνεργείας εἰς ἰσχὺν τῆς συνθήκης εἰρήνης καὶ κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας.

Ἔπειτα οἱ Γερμανοὶ πληρεξούσιοι ἀντιλλάσσουσι χειραψίας μετὰ τῶν συμμάχων πληρεξουσίων.

Ἁπλούστατον πρόγευμα συγκείμενον ἐκ τεΐου, πόρτου, σάντουϊτς καὶ πλακούντων παρετέθη ἐν τῷ περιπτέρῳ. Οἱ Γερμανοί, μὴ λαβόντες μέρος, ἐξηφανίσθησαν ἀθέατοι.

Ἡ τάξις τῶν ὑπογραφῶν.

Οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῶν χωρῶν ἃς ἀντιπροσώπευον. Ὑπέγραψαν διὰ τοῦτο πρῶτοι οἱ Γερμανοί.

Allemagne (Γερμανία) Φὸν Λέρσνερ, Φὸν Σίμων, *Grande Bretagne* (Μ. Βρεττανία) Λόϋδ Τζώρτζ *France* (Γαλλία) Κλεμανσῶ. Ἰταλία, Νίττη. Ἰαπωνία, Ματσουΐ. Βέλγιον, Ὑμάν. Βολιβία, Ἀρτεάγα. Βρασιλία, Φερναντέζ. Γουατεμάλα, Μάτος Πατσέκο. Περοῦ, Καλδερών. Πολωνία, Πετέκ. Σιάμ, πρίγκιψ Σαρούν. Τσεχοσλοβακία, Ὀσούσκη. Οὐραγουάη, Πουέρο.

Ἐπανάληψις τῶν διπλωματ. σχέσεων μετὰ τῆς Γερμανίας.

Ἡ ἐπικύρωσις τῆς συνθήκης εἰρήνης, συνεπάγεται τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωμ. σχέσεων μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία διώρισαν ἤδη τοὺς ἐπιτετραμμένους αὐτῶν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, θὰ ἔχωσι προσωρινὸν πράκτορα, τὸν κ. Δρέσελ.

Οἱ οὐδέτεροι καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐθνῶν.

Συνῳδὰ τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ καὶ τῷ παραρτήματι τοῦ πρώτου μέρους τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τὰ κατονομαζόμενα παρακατιὸν Κράτη καλοῦνται ὅπως προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Σύμβασιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς ἐνέργειαν ἰσχύος τῆς συνθήκης εἰρήνης.

Ἀργεντίνη, Χιλή, Δανία, Ἰσπανία, Νορβηγία, Κάτω Χῶραι, Σαλβατώρ, Σουηδία, Ἑλβετία, Βενεζουέλλα.

Ὁ πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως, ὅθεν, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τοὺς πρωθυπουργοὺς τῶν ἄνωθι μνησθέντων κρατῶν, πληροφορῶν αὐτοὺς ὅτι ἡ συνθήκη ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1920.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοσίαν ἡ κατασκευὴ τέμπλου καὶ ἁγίας τραπέζης τοῦ νεκροταφείου τῆς πόλεως Λευκωσίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ κάμωσι προσφορὰς δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἕκαστος καὶ σχέδιον ὁμοῦ μὲ τὴν προσφοράν.

Τὸ τέμπλον θὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν ἁπλοῦν καὶ θὰ εἶναι εἴτε ἐκ καρυδιᾶς εἴτε ἐκ κυπαρίσσου.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1920 ε.π.

Πλειότεραι πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῖς κ. κ. Θ. ΤΟΥΦΕΞΗ καὶ ΓΕΩΡΓΙῼ ΧΟΡΔΟΒΑΤΖΗ.

Λευκωσία, 9 Ἰανουαρίου 1920.

(3 1) ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΝΟΜΟΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀξιοσημείωτος δήλωσις τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν.

—Γενικὴ ἐπιδοκιμασία.

Ὡς προηγγέλθη, τῇ παρελθ. Παρασκευῇ 10)23 Ἰανουαρίου ἄνευ τῆς συνήθους ἐπισημότητος ἐγένετο ἔναρξις τῆς νέας συνόδου τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῇ 10 π. μ. προσκληθέντος εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμόζοντος, ὅστις ἐκήρυξε διὰ βραχυτάτης προσφωνήσεως τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Παρόντες ἦσαν εἰς τὴν συνεδρίαν τὰ ἓξ ἐπίσημα μέλη, πέντε ἐκ τῶν ἑπτὰ Ἑλλήνων βουλευτῶν, οἱ κ. κ. Φ. Ζαννέτος, Ν. Κλ. Λανίτης, Εὐγ. Ζήνων, Δ. Σεβέρης καὶ Ν. Πασχάλης καὶ εἷς μωαμεθανός.

Ὁ προεδρεύων εἶπεν ὅτι πρώτη καὶ κατεπείγουσα ἐργασία τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἡ συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως ἐν Κύπρῳ Γραφείου ἐκκαθαριστικοῦ πρὸς διακανονισμὸν τῶν ὑφισταμένων χρεῶν μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Βρεττανῶν ὑπηκόων καὶ συνιστᾷ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

Κατὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐνίσταται ὁ βουλευτὴς Λεμεσοῦ—Πάφου κ. Ν. Κλ. Λανίτης.

Ὁ ἐντ. Δικηγόρος τοῦ Στέμματος εἰσηγούμενος τὸ Νομοσχέδιον λέγει ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ἐξέδωκε τῇ 18 Αὐγούστου «Διάταγμα Εἰρήνης» ἰσχύον εἰς ἁπάσας τὰς Βρεττανικὰς ἀποικίας, πλὴν τῶν Μ. Αὐτονόμων ἐπικρατειῶν, σκοπεῖ δὲ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, δυνάμει τοῦ Διατάγματος τούτου, τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν μεταξὺ Βρεττανῶν ὑπηκόων καὶ Γερμανῶν διὰ τῆς συστάσεως γραφείου ἐκκαθαριστικοῦ ἐν Κύπρῳ, ἐπικοινωνοῦντος διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Κεντρικοῦ Γραφείου ἐκκαθαρίσεως μετὰ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ τοιούτου, καὶ ζητεῖ ἵνα τὸ νομοσχέδιον γένηται δεκτὸν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης ἐνίσταται ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας **Δ. Χ. Σεβέρης** *ἐπιλέγων τάδε:*

«Ἐνίσταμαι εἰς τὴν πρότασιν ταύτην θεωρῶν τοιοῦτο μέτρον ἄσκοπον καὶ ἄγονον, καθότι ὁ Κυπρ. λαὸς εἰς ἓν καὶ μόνον ἀποβλέπει, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δικαίας ἀξιώσεως καὶ θελήσεως αὐτοῦ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.»

Ἡ πρότασις τίθεται εἰς ψηφοφορίαν, καὶ ἐπιψηφίζεται ὑπὸ τῶν ἓξ ἐπισήμων μελῶν μετὰ τοῦ Μωαμεθανοῦ, καταψηφίζεται δὲ ὑπὸ τῶν πέντε Ἑλλήνων βουλευτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιψηφίζεται ἡ κατ' ἄρθρον δευτέρα ἀνάγνωσις καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν, μεθ' ἣν τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ Κου ΣΕΒΕΡΗ

Μετὰ τὴν πρώτην ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου πρότασιν τοῦ ἀειμνήστου Χριστοδούλου Σώζου τῷ 1902 ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀνωτέρω δήλωσις ἀποτελεῖ τὴν νέαν ἀφετηρίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου, διερμηνεύουσα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς μετὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου τὴν στερρὰν καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασιν πρὸς ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ διὸ καὶ τυγχάνει τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐπικροτεῖται ὑπὸ τῆς Νήσου ὅλης.

Οἱαδήποτε ἐφεξῆς συνεργασία τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τῆς Νήσου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀποκλείεται καὶ μίαν μόνον θὰ ἔχωσιν οὗτοι ἐντολὴν παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἀποστολήν, νὰ διακορύττωσιν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου θέσεως αὐτῶν τὸν διακαῆ πόθον καὶ τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως.

ΣΚΕΨΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΑΓΩΝΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Τῷ π. Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ συνῆλθον οἱ Ἅγ. Συνοδικοί, οἱ κ. κ. βουλευταὶ καὶ τἆλλα μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος Κεντρ. Ἐπιτροπείας πρὸς διάσκεψιν περὶ ἐπανόδου τῆς πρεσβείας ἢ ἐνίων τῶν μελῶν αὐτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, κατέληξαν δὲ εἰς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν ὅπως ἀναχωρήσῃ ἡ πρεσβεία εἰς τὸν τόπον τῆς Συνδιασκέψεως ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς προσκλήσεως τῆς Τουρ. ἐπιτροπείας πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ σχεδίου τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας.

Αἱ ἐπελθοῦσαι ἐν Γαλλίᾳ μεταβολαὶ περὶ ὧν διελάβομεν ἀλλαχοῦ προμηνύουσι νέαν ἀναβολὴν τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἀμφίβολον μέχρι τοῦδε συμφωνίαν τῶν Δυνάμεων καθιστῶσιν ἔτι μᾶλλον ἀμφίβολον καὶ ἄδηλον.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἐξηκολούθησε δι' ὅλης τῆς π. ἑβδομάδος ὁ καιρὸς βροχερός, καὶ ἐνίοτε ἐπεκράτει αἰθρία μετὰ μετρίου βορρᾶ οὐχὶ καὶ πολὺ παγεροῦ.

Ὁ Πεδιαῖος ἀπὸ τῆς π. Παρασκευῆς καταρρεύσας ἰλυώδης, ἐξακολουθεῖ ῥέων καὶ ἀρδεύων εὐεργετικώτατα τὴν ἐριβώλακα Μεσαορίαν συντελῶν τὴν γονιμοποιὸν ὑγρὰν λίπανσιν τῶν ἐκτεταμένων ἀγρῶν αὐτῆς.

Ὁσονδήποτε ὅμως εὐαρέστως καὶ ἂν διαθέτουν αἱ ἐπίκαιροι βροχαὶ ἐπὶ μεγάλῃ ὠφελείᾳ τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργίας, οἱ Λευκωσιᾶται πολὺ ἀκριβὰ ἐξηγοράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν ταύτην, διὰ τὴν ἀκατονόμαστον ἀθλιότητα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἥτις εἶναι πάντοτε τοιαύτη, ἐν τοιαύταις ὅμως ἡμέραις ἀποβαίνει ἀφόρητος καὶ ἀπερίγραπτος. Οἱ παρεπίδημοι ξένοι οἰκτείρουσι τοὺς Λευκωσιάτας διὰ τὴν τόσον μακρόθυμον ἀνοχὴν αὐτῶν καταστάσεως, οἵα δὲν ἀπαντᾷ οὐχὶ εἰς χωρία τῆς Νήσου ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν Τουρκοκρατουμένην Ἀνατολήν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι γενικὴ καὶ σφοδρὰ ἐπικρατεῖ ἀνὰ τὴν πόλιν ὅλην ἀγανάκτησις καὶ κατακραυγὴ κατὰ τῆς Δημοτ. ἀρχῆς ἥτις καὶ ὅπου ἐπιχειρεῖ βελτίωσιν καθιστᾷ αὐτὴν καὶ ἄχρηστον καὶ δαπανηράν. Εἴδομεν καὶ πολλοὶ συμπολῖται εἶδον ἕνα ἐργάτην σκορπίζοντα τὰς κροκάλας, καὶ τὸν ἐργάτην αὐτὸν ἐπιτηρούμενον ὑπὸ ἑνὸς ἐπιστάτου, καὶ τοῦτο συμβαίνει συχνὰ καὶ προκαλεῖ δυσμενῆ σχόλια κατὰ τῆς ἀνοργανώτου καὶ παραλελυμένης ὑπηρεσίας τοῦ Δημαρχείου.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀποδημοῦντα ἐν Ἀγγλίᾳ Δήμαρχον Κτήματος κ. Ν. Νικολαΐδης, ἐπεσκέψατο κατ' αὐτὰς τὸν κ. Ἀρχιγραμματέα καὶ ἐξέθηκε τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ἐπαρχίας Πάφου ἀπὸ τῆς ὅλης Νήσου διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν πλείστων ὁδῶν καὶ τῶν γεφυρῶν ὑπὸ τῶν ὁρμητικῶν χειμάρρων, καὶ ἐπεκαλέσατο τὴν ταχίστην ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἀπαντήσεις ἃς ἔλαβεν ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ προνοήσῃ ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς πρὸς θεραπείαν τῶν μᾶλλον ἀπολύτων ἀναγκῶν τῆς συγκοινωνίας τῆς ἠδικημένης ταύτης ἐπαρχίας.

Ἔχουσι παρασυρθῆ αἱ γέφυραι τῆς ἁμαξιτοῦ Λεμεσοῦ Κτήματος καὶ διεκόπη ἐντεῦθεν ἡ συγκοινωνία, ὡς ἔχει διακοπῆ καὶ μεταξὺ πόλεως καὶ Μόρφου, καὶ εἰς ἐπίμετρον στερεῖται καὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν.

Ἐντούτοις τὸ Τμῆμα τῶν Δημοσίων ἔργων φαίνεται διστάζον νὰ ἐπισκευάσῃ τὰς γεφύρας τὰς ἐπὶ τῆς ἁμαξιτοῦ Λεμεσοῦ—Κτήματος, διότι ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ ἡμερομίσθια ὅσα πληρώνουσι καὶ οἱ ἰδιῶται αὐτοί!, διότι, λέγει, ἔχει ὡρισμένην πίστωσιν.

Ἡ στενοκέφαλος γραφειοκρατεία εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐλαττώματα τῶν Κυβερνήσεων. Διατί νὰ μὴ δαπανήσῃ πλειότερα ἐκεῖ ὅπου ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουσι τοῦτο, ποία δὲ ἐπιτακτικωτέρα ἀνάγκη ἢ ἡ ἄρσις ἀποκλεισμοῦ ὁλοκλήρου ἐπαρχίας;

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛ. ΕΣΠΕΡΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ 'Ο ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ'

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου μεγάλη Μουσικοφιλολογικὴ ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς Μανδολινάτας «Ὁ Τέρπανδρος» τῇ συμπράξει καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου μουσικοδιδασκάλου κ. Χ. Πετροπούλου, θὰ διδαχθῇ δὲ κατ' αὐτὴν ἡ χαριεστάτη κωμῳδία τοῦ ἀρχαίου διασήμου κωμῳδοῦ Ἀριστοφάνους «Ὁ Πλοῦτος» ἐν ἐμμέτρῳ παραφράσει τοῦ ἀοιδίμου ἐκ Λάρνακος Ἑλληνιστοῦ Ἱερωνύμου Βαρλαάμ. Ἡ Μανδολινάτα ἀθορύβως ἐργαζομένη ἐποιήσατο μεγάλας προόδους, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιδείξῃ ἐκτελοῦσα ἐκλεκτὰς καὶ δυσκόλους μουσικὰς συνθέσεις.

Ἡ Μανδολινάτα «Τέρπανδρος» ἄνευ συνδρομῶν συντηρουμένη πρὸς διάδοσιν τῆς μουσικῆς καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ εὐγενοῦς μουσικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι ἀξιοῖ τὴν φιλόμουσον καὶ γενναίαν συνδρομὴν τῆς κοινότητος ὅλης, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς ψυχαγωγίας, οὐδεμίαν βεβαίως ἐπιδεχομένης συγκρίσεως πρὸς τὰς παρὰ πλανοδίων καλλιτεχνῶν ἐξ ἀπροόπτου πρό τινος παρασχεθείσας.

Ἡ ἡμετέρα κοινότης τείνει βαθμηδὸν νὰ γείνῃ αὐτάρκης πρὸς ψυχαγωγίας εὐγενεῖς, καὶ νὰ μὴ παρασύρεται ὑπὸ ἀκαίρων καὶ ἀβασανίστων διαφημήσεων ὥστε αἱ οἰκογένειαι νὰ γίνωνται θεαταὶ ἀκουσίως ἀσέμνων θεαμάτων καὶ ἀκροαταὶ ἀηδῶν ᾀσμάτων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὸ «Διάταγμα εἰρήνης».

Ἐν ἐκτάκτῳ ἐκδόσει τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμ. 9)22 τρεχ. ἐδημοσιεύθη τὸ κείμενον τοῦ ἀπὸ 18 π. Αὐγούστου «διατάγματος εἰρήνης».

Τὸ νομοσχέδιον.

Τὸ κατὰ τὴν πρώτην καὶ μόνην συνεδρίαν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον τῷ π. Σαββάτῳ κύριον ἔχει θέμα τόδε:

Ἄρθρ. 4. Θὰ ἱδρυθῇ ἐν Κύπρῳ Τοπικὸν Ἐκκαθαριστικὸν Γραφεῖον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν διαχείρισιν προσώπου (καλουμένου Κυπρίου Ἐφόρου) ὅπερ ἤθελε διορίσει ὁ Μ. Ἁρμοστὴς πρὸς τοῦτο, καὶ θὰ προσκληθῶσιν εἰς τοῦτο ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται οὓς ἤθελεν ὁρίσει ὁ Μ. Ἁρμοστὴς καὶ θὰ πληρώνωνται εἴς τε τὸν ἔφορον καὶ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τούτους μισθοὶ καὶ ἄλλαι ἀμοιβαὶ ὡς ἤθελεν ὁρίσει ὁ Μ. Ἁρμοστής.

Αἱ ἀναφερόμεναι προβλέψεις εἰς τὸν ἔφορον (*Controler*) αἱ περιλαμβανόμεναι ἐν τῷ Διατάγματι Εἰρήνης θὰ ἐφαρμόζωνται καὶ εἰς τὸν ἔφορον Κύπρου πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν λειτουργιῶν τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ Ἐκκαθαριστικοῦ Γραφείου.

Διάφορα.

Ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρόσωπον νομικὸν ἡ Ἀνώνυμος Συνεργατικὴ Ἑταιρεία ὑποδηματοποιῶν ἐν Λεμεσῷ.

Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Μέλη τοῦ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν διὰ τὴν προσεχῆ διετίαν οἱ κ.κ. Ι. Κ. Κληρίδης, Λευκωσίας, Χριστόδ. Παττίχης, Λάρνακος, Γαβριὴλ Ἰωαννίδης, Λεμεσοῦ, Κλεάνθης Κωνσταντινίδης, Ἀμμοχώστου, Σόλων Κλ. Μιχαηλίδης, Πάφου, Ν. Πασχάλης Κυρηνείας.

Ὀμβρήσεις.

Ἡ ὄμβρησις κατὰ τὸν π. Δεκέμβριον (ν.ἡ) εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν κάτωθι πόλεων τῆς Νήσου ἐγένετο ὡς ἑξῆς: Λευκωσία 4.20, Λάρναξ 7.12, Λεμεσὸς 5.44, Ἀμμόχωστος 8.80, Πάφος 6.67, Κυρήνεια 14.09.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Καταστιχογραφίας τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου καὶ μὲ καλὰς συστάσεις δι' Ἐμπορικὸν κατάστημα. Δὲν ἀποκλείονται καὶ δεσποινίδες.

Ἀπευθυντέον Τ. Κ. (Ρ.Ο.Β.) ἀρ. 57

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ἀναγκῶν ἡ φιλόπατρις Κοινότης Κάτω Ζώδιας εἰσέφερε δι' ἐράνων εἰς πρώτην δόσιν £23.0.0 καὶ ἡ ἐκκλησία αὐτῆς ἑτέρας £7.0.0 ἐν ὅλῳ £30.0.0.

Πᾶς ἔπαινος περιττεύει.

◇ ◇ ◇

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον ἑορτὴν παιανίζει ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τοῦ Δημοσίου Κήπου μεγάλας ἐπιτελέσασα προόδους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου μουσικοδιδασκάλου κ. Χ. Πετροπούλου, ὀφείλεται δὲ δημόσιος ἔπαινος εἰς τὸν ἀκούραστον καὶ δεξιὸν μουσικοδιδάσκαλον καὶ εἰς τοὺς ἐπιμελεῖς καὶ φιλομούσους μαθητὰς αὐτοῦ.

◇ ◇ ◇

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ διὰ τοῦ συμβατικοῦ εἰς ἑσπερίαν Εὐρώπην καὶ Ἀγγλίαν οἱ κ. κ. Ἀναξαγόρας Μ. Παπᾶ καὶ Σωτ. Λ. Χριστοφίδης πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐμπορ. καταστημάτων αὐτῶν διὰ μεγάλης καὶ ἐκλεκτῆς ποικιλίας εἰδῶν τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

◇ ◇ ◇

ΑΦΙΚΕΤΟ διὰ τοῦ προχθεσινοῦ συμβατικοῦ ὁ κ. **Κλεάνθης Α. Παπαέλληνας**, ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου Ἀλεξανδρείας ἐπ' ἀδείᾳ χάριν βραχείας ἀνέσεως ἀπὸ τῆς πολυασχόλου ἐπιστημονικῆς ἐν αὐτῷ ἐργασίας του πάνυ ἀσμένως γενόμενος δεκτὸς παρὰ γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων.

◇ ◇ ◇

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ κ. Λοΐζος Ζεμπύλας ἐκ Πέτρας καὶ ἡ Δνὶς Μαρία Θεοδώρου ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας.

◇ ◇ ◇

Ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν τῇ π. Κυριακῇ ἀρχαιότατος καὶ γνωριμότατος ὑπερεκατοντούτης συμπολίτης ὁ

Χ΄΄ ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΔΙΟΣ

καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς αὐθημερὸν ἐν τῷ ἐνοριακῷ ἐκ γενετῆς του ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἐννενηκοντούτιδος χήρας αὐτοῦ, τῶν τέκνων, ἐγγόνων καὶ δισεγγόνων καὶ πολλῶν πολιτῶν. Διήγαγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἔτη μετὰ τῆς συζύγου, του ἀειμνήστου καὶ αὐτὴς ὡς αὐτός, καὶ ἔτυχε τῆς συζυγικῆς περιφάλψεως κατὰ τὴν βραχείαν νοσηλείαν του καὶ τῆς παρηγόρου βοηθείας περὶ τὴν κλίνην του τοῦ ἀμφιλαφοῦς φυλλώματος τοῦ μεγάλου οἰκογενειακοῦ δένδρου, οὗτινος ἐγένετο ρίζα καὶ κορμός.

Εὐχόμεθα τ ύτῳ μὲν τὴν αἰωνίαν μακαριότητα, καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς του ὅλους ἴσην μακροβιότητα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Πολυκ. Ἀναστασιάδης, ἐν Μόρφου ἐκφράζουσι τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς συγχαρέντας καὶ εὐχηθέντας αὐτοὺς ἐπὶ τοις γάμοις αὐτῶν.

Ἐν Μόρφῳ τῇ 14 Ἰαν. 1920.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἑλληνικαὶ εἰδήσεις.

Ἀθῆναι, 2)15 —Τηλεφώνημα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλει ὅτι πυρκαϊὰ ἐξερράγη σήμερον τὴν 1 1]2 νυκτερινὴν καταστρέψασα τὰ μεγάλα καταστήματα Ὁρόσδι Μπὰκ καὶ τέσσαρα ἄλλα γειτονικὰ καταστήματα, ὡς καὶ τινας οἰκίας. Τὸ πῦρ ηὐνοήθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τῆς πρωΐας πνέοντος ἀφοβροῦ ἀνέμου, ἀπειλεῖ δὲ νὰ ἐκταθῇ. Μέχρι τῆς 3 μ.μ. τὸ πῦρ δὲν εἶχε περιορισθῇ. Ὁ πληθυσμὸς κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ.

Λονδῖνον, 5)18.—Ἑλληνικὰ χαρτονομίσματα ἀξίας 17.000 λιρ. στ. ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ὑπεξηρέθησαν ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ ὑπερωκεανείου «Ἰντινόλα» τῆς Κούναρδ ἐν Λονδίνῳ. Πιστεύεται ὅτι ἡ κλοπὴ εἶναι ἔργον διεθνοῦς συμμορίας ληστῶν.

Βασιγκτὼν, 8)21 — Διακόσιοι καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων ὑπέβαλον ὑπόμνημα πρὸς τὸν Δρα Οὐίλσων, δι' οὗ ἐπιδοκιμάζουν τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς Θράκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Σύμμαχοι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία.

Πόσον ἀσταθεῖς καὶ εὐμετάβολοι εἶναι αἱ γνῶμαι καὶ αἱ σκέψεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου πρὸς πλεῖστοις ἄλλοις ἐμφαίνει καὶ ἡ τελευταία μεταστροφὴ τούτων ὡς πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν. Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται βλέπουσι μετὰ πόσης ἐχθρότητος ὁ κ. Κλεμανσὼ ὁμιλεῖ περὶ τῶν Βολσευίκων τοὺς ὁποίους, λέγει, περιεκύλωσαν διὰ συρματοπλεγμάτων.

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ βολσευϊκοὶ ἐγένοντο κύριοι ὅλης τῆς καταστάσεως, διότι τὸν μὲν Δενικὶν μετὰ τῶν ἀραιωθεισῶν δυνάμεών του ἀπώθησαν πρὸς νότον ἀφοῦ ἐδιοχτόμησαν αὐτὰς μέχρι τῆς Κριμαίας, ὁ δὲ ναύαρχος Κολτσὰκ ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ στασιάσαντος στρατοῦ του, καὶ ὁ Βολσευϊκισμὸς ἐγένετο ἤδη κύριος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας.

Ἤδη τηλεγραφήματα τῆς 5)18 Ἰανουαρίου τοῦ Ρέουτερ ἀγγέλλουσιν ἐκ Παρισίων ὅτι πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Λόϋδ Τζὼρτζ ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τῆς Ρωσίας, ἥτις θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὡς σπουδαιότατον μέτρον.

Ὁ ἐπὶ τῶν τροφίμων ἔφορος ἐν Ἀγγλίᾳ κ. Ρόπερτς εἶπεν εἰς τὴν ἐργατικὴν ἐν Λονδίνῳ Συνδιάσκεψιν ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀνέλαβον νὰ προμηθεύσουν εἰς τὴν Ρωσίαν σπόρους, ἐμπορεύματα, ἐνδύματα μάλλινα καὶ ἄλλα χρειώδη ἐπ' ἀνταλλαγῇ σιτηρῶν, τροφίμων καὶ ἀκατεργάστων ὑλῶν.

Ὑπάρχουν ἐν ἑκατομμ. τόννοι σίτου ἐν Ρωσίᾳ ἕτοιμου πρὸς ἐξαγωγήν, ἂμ' ὡς γίνῃ εὐκολία πρὸς μεταφοράν. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σοβιέτ.

Ὁ Λιτβίνωφ πληρεξούσιος τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας εἶπεν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη μεγάλως θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ρωσίας, ἥτις ἔχει κυρίως λίνον, κάνναβιν, ξυλείαν, ἔρια, δέρματα, διφθέρας καὶ λευκόχρυσον, ἔχει δὲ ἀνάγκην κυρίως μηχανῶν, ἐργαλείων γεωργικῶν καὶ σιδηροδρ. ὑλικοῦ.

Προκήρυξις Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Βερολῖνον 30)12. (Ρ). Ἐν προκηρύξει πρὸς τοὺς Γερμανοὺς κατοίκους τῶν ἐδαφῶν τῶν χωρισθέντων ἀπὸ τῆς Γερμανίας, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις λέγει: «Πολῖται, ὁ βίαιος οὗτος χωρισμὸς εἶνε δι' ἡμᾶς μεγάλη ἀδικία. Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως δὲν ἐδόθη εἰς τὸν Γερμανικὸν πληθυσμόν, ἀλλὰ δὲν ἐγκατελείπομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡμέραν τινὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τὸ στοιχιῶδες θὰ σᾶς παραχωρηθῇ. Ὅθεν ἂς εὐελπιστῶμεν καὶ ἂς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην, μένοντες πάντοτε ἡνωμένοι διὰ τὸ δίκαιον τῆς ἐθνικότητός μας.»

Τὸ ζήτημα τῆς Φιούμε.

Λονδῖνον, 1)14.—Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Χρονικῶν» ἀναφέρει ὅτι τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα διεκανονίσθη. Τὸ Φιοῦμε θὰ παραμείνῃ Ἰταλικόν, ἀλλ' ὁ λιμὴν θὰ μείνῃ διεθνὴς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν. Τὸ ἐσωτερικὸν θὰ μείνῃ Γιουγκο-Σλαυϊκόν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν σιδηροδρόμων καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Δαλματικῆς ἀκτῆς ἐκτὸς ἐν Ζάρᾳ. Μία ἢ δύο νῆσοι περιέρχονται εἰς τὴν Γιουγκο-Σλαυίαν. Ἡ τύχη τῆς Ἀλβανίας δὲν διεκανονίσθη.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐθνῶν.

Λονδῖνον, 30)12.—Ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν θὰ γίνῃ τὴν 16 Ἰανουαρίου εἰς Καὶ ντ' Ὁρσαί. Θὰ προεδρεύσῃ ὁ κ. Λέων Μπορζοά, ὁ δὲ Λόρδος Κοῦρζον θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ὁ κ. Μαρτὶνο τὴν Ἰταλίαν καὶ ὁ κ. Ὕμανς τὸ Βέλγιον.

Ὁ Κάϊζερ ὑπόδικος.

Χάγη, 6)19.—Ἡ αἴτησις διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώην Κάϊζερ ἡ ἐπιδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Κλεμανσώ, εἰς τὸν ἐν Παρισίοις πρέσβυν τῆς Ὁλλανδίας προὐκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν καθ' ὅλην τὴν Ὁλλανδίαν. Οἱ Ὁλλανδοὶ νομικοὶ εἶναι κατὰ τῆς ἐκδόσεως. Ἡ Ὁλλανδικὴ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ὁ πρώην Κάϊζερ θὰ παραδοθῇ ἐκουσίως εἰς τοὺς Συμμάχους.

Εἶδος τελεσιγράφου πρὸς τοὺς Γιουγκοσλαύους.

Παρίσιοι, 7)20.—Ἡ ἀπάντησις τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ σχέδιον λύσεως τοῦ Ἀδριατικοῦ δέχεται τὰς γενικάς του γραμμάς, ἀλλὰ διατυπώνει ἐπιφυλάξεις τινάς, τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις θὰ ἐμήκυνε πολὺ τὴν ἐκκρεμότητα.

Ὁ κ. Νίττι, πρὸ τούτου, ἀποχαιρετίσας τοὺς κ. κ. Κλεμανσὼ καὶ Λ. Τζὼρτζ, ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρώμην.

Οἱ κ. κ. Λ. Τζώρτζ καὶ Κλεμανσὼ ἀφοῦ ἤκουσαν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Νοτιοσλαυίας, παρέσχον αὐτοῖς τετραήμερον προθεσμίαν ἵνα δεχθοῦν τὸ σχέδιον προσθέτοντες ὅτι, ἐν ἀρνήσει των, αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας θὰ ἐχθοῦν ὅπως ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐφαρμόσῃ, ἄνευ ἄλλης συζητήσεως, τὴν Συνθήκην τοῦ Λονδίνου.

Ρώμη, 7)20.—Τρία ἰταλικὰ συντάγματα κατέλαβον τὸ Σουσάκ, ἀνατολ. τῆς ὁδοῦ Βολόσκας Καστελνουόβο.

Τουρκικὸν συλλαλητήρια.

Παρίσιοι, 8)21.— Ἐπιστέλλουν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι πολλαὶ χιλιάδες Τούρκων παρέστησαν εἰς συγκέντρωσιν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σουλτάνου Ἄχμετ. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς Τουρκίας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Κων)πόλεως. Οἱ ῥήτορες διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς διανομῆς τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς διεθνοποιήσεως τῆς Κων)πόλεως. Οἱ παριστάμενοι ἐψήφισαν ἀπόφασιν ὅπως ζητηθῇ ἡ ἐκκένωσις τῆς Σμύρνης καὶ ἡ διατήρησις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῶν κατοικουμένων ὑπὸ τούρκων.

Ζαγλοὺλ καὶ Κλεμανσώ.

Ὁ Ζαγλοὺλ ἀπηύθυνε διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν Κλεμανσὼ διὰ τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, ἣν καὶ αὐτὸς ὁ Δρ Οὐίλσων ἐνέκρινε. Ὁ Ζαγλοὺλ λέγει ὅτι εἶναι ἀκατανόητον τὸ ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς λαός, παρὰ τὰς διακηρυχθείσας ἀρχάς, παραμένει ὑπὸ τὸν ζυγόν. Ἐν τέλει ὁ Ζαγλοὺλ, τονίζει ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, ζητεῖ δὲ τὴν ἀνύρωσιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου περὶ Αἰγύπτου. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιλέγει θὰ ἐδραιωθῇ ἡ εἰρήνη καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν.

Δηλώσεις τοῦ Ἄλλεμπυ.

Ὁ στρατάρχης Ἄλλεμπυ ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Σουδὰν ἐδήλωσεν ἐν συνεντεύξει πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν τοῦ «Μαγχεστριακοῦ Φύλακος» ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Αἰγύπτῳ εἶνε νῦν καλυτέρα, ὑπάρχουν δὲ ἐλπίδες ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἱκανοποιητικὴ λύσις. Ἐν τούτοις ἀπαιτεῖται χρόνος, ὑπομονὴ καὶ σωφροσύνη, ἀφοῦ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ζητουμένων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐκείνων ἅτινα εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ πράξωμεν εἶναι μικρά.

Ὁ Αἰγύπτιος ἐθνικόφρων, εἶπεν ὁ Στρατάρχης, ἤρχισε νὰ κατανοῇ τὴν λογικὴν καὶ ἐπιδοκιμάζει τὰς διαπραγματεύσεις. Διὰ τοῦτο τρέφω τὴν πεποίθησιν ὅτι δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν ἄριστα, καίτοι δὲν δυναμαι νὰ προφητεύσω τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον £ 200000 διηρημένον εἰς 20000 μετοχάς.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

ΕΔΡΑ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Λεμεσῷ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΕΝΕΡΓΕΙ πάσης φύσεως Τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν 1 σελλινίου ἀποταμιευτικὸν σύστημα δίδουσα τόκον πρὸς 5% κατ' ἔτος.

ΜΙΚΡΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ. Δέχεται καταθέσεις £ 100 μὲ τόκον πρὸς 3% κατ' ἔτος.

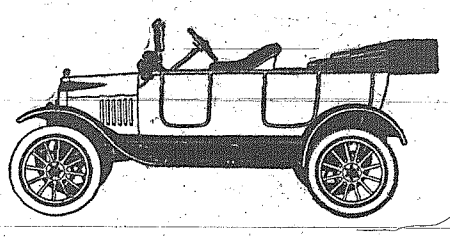
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ὡς ἑξῆς:

ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀτόκως

5 μετὰ τρεῖς μῆνας μέχρις ἓξ μηνῶν μὲ τόκον 2% κατ' ἔτος.
» » ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους μὲ τόκον 3% » »
» » ἓν ἔτος μέχρι δύο ἐτῶν μὲ τόκον 4% » »
» » δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα μὲ τόκον 5% » »

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ. Διαρκοῦντος τοῦ 1920 £ 4.6.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς καὶ £ 4.4.0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῶν δι' ὅσους θέλουν νὰ μετατρέψουν εἰς μετοχὰς τὰ μερίσματά των ἢ τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολάς των τῶν σειρῶν 1917 καὶ 1918

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
FORD FORD FORD

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὸ ἄλλο Σ. Κοινὸν ἐν Κύπρῳ ὅτι ΕΦΘΑΣΕΝ ἤδη ἡ πρώτη ἀποστολὴ τῶν ἀναμενομένων αὐτοκινήτων **FORD** ἐντὸς ὀλίγου δὲ φθάνει καὶ ἡ δεύτερα ἀποστολή.

Ἡ προτίμησις τῶν αὐτοκινήτων **FORD** εἰς ὅλα τὰ στρατιωτικὰ μέτωπα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου εἶναι τρανοτάτη ἀπόδειξις τῆς ἀναμφισβητήτου τελειότητός των.

Τὸ ἐργοστάσιον ἐπιδιῶκον τὴν εὐρυτέραν ὡς οἷόν τε εἰσαγωγὴν τῶν αὐτοκινήτων του, παρὰ τοὺς διαρκεῖς ὑψωμοὺς ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων ὑλικῶν καὶ τὰς διακυμάνσεις τοῦ δολαρίου, ἐμμένει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς παλαιᾶς τιμῆς των ἤτοι πρὸς £220. 0. 0 ἕκαστον (*Touring car*) παραδοτέον εἰς Κύπρον.

Παρέχονται εὐκολίαι εἰς τὴν πληρωμήν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ-ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Κύπρῳ.

(13—9)

ΣΑΠΩΝ

MAGICAL

MAGICAL

Ἀφοῦ δοκιμάσετε ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ νήσῳ εἰσαγομένων σαπώνων, ζητήσατε καὶ τὸν σάπωνα Κόσετζ, δοκιμάσατέ τον καὶ τότε ἀσφαλῶς θὰ πεισθῆτε, ὅτι εἶναι ὁ ἀγνότερος καὶ οἰκονομικώτερος πάντων.

Ἐβραβεύθη διὰ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐκθέσεις Δουβλίνου, Λονδίνου καὶ Κεηπτάουν καὶ ἔλαβε τὸ «Μέγα Βραβεῖον» εἰς τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ ποιότης «Μέτζικαλ» δίδει μαγευτικὰ ἀποτελέσματα. Χρησιμοποιεῖται σήμερον εἰς ὅλην τὴν νῆσόν μας, ἡ δὲ κατανάλωσις ὁλοὲν καὶ αὐξάνει καταπληκτικῶς. Δὲν ἀφήνει τὴν κακὴν ὀσμὴν ποῦ ἀφήνουν ἄλλοι σάπωνες εἰς τὰ πλυνόμενα ἀσπρόρουχα, δὲν ἐμπεριέχει καταστρεπτικὰς οὐσίας, αἵτινες λυώνουν τὰ ροῦχα, δὲν λυώνει ἀμέσως, εἶναι ὁ εὐθηνότερος καὶ οἰκονομικώτερος σάπων Μία μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τούτου.

Πωλεῖται παντοῦ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον:

(26—3) **ΚΥΡΙΛΛΗΝ καὶ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ, εἰς Λάρνακα.**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Δ. Γ. ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ ἔμπορος, δραστήριος καὶ εὐσυνείδητος νέος μετὰ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ διευθύνσεως ἐπαξίως τοῦ ὑποκαταστήματος ἐν Λάρνακι τοῦ κ. Στυλ. Νικολαΐδου, ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθείᾳ διαφόρων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, εἰδικὰ φορτώσεις, ἐκτελωνίσεις, ἐμποροπωλησίαι διαφόρων ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλας ἐργασίας μετ' ἀκριβείας, οἰκονομίας καὶ ταχύτητος. (2—1)

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕΝ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὸ κατάστημα TRUMMER μᾶς ἔγραψεν ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου θὰ μᾶς κάμῃ τὴν πρώτην φόρτωσιν ἐκ 250 κιβ. ΦΩΣΦΟΡΩΝ ΒΕΔΟΥΙΝΟΥ ἐκ τῆς ἰδίας ἀκριβῶς ποιότητος δπου μᾶς ἔστελλε πρὸ τοῦ πολέμου καὶ εἰς τιμὰς χαμηλοτάτας.

Θὰ ἐκφορτωθῶσιν εἰς Ἀμμόχωστον, Λάρνακα καὶ Λεμεσόν.

Κερατὰ παραφίνης καὶ ἄλλων ποιοτήτων δι' οἰκιακὴν χρῆσιν καὶ διὰ κηροποιοὺς κάμνομεν τὰς χαμηλοτέρας τιμὰς ἐν Κύπρῳ.

Πισκόττα διαφόρων ἐργοστασίων ἔφθασαν τελευταίως.

Τσάγια ἐκτάκτου ποιότητος.

Πούρα *Sumatra* 17—12—19.

(5 4) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ καὶ Σία.

Μ. ΚΩΝΣΤ. ΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐκτελοῦνται φορτώσεις, ἐκτελωνίσεις, ἀγοραπωλησίαι διὰ λογαριασμὸν τρίτου μετὰ ταχύτητος, ἀκριβείας καὶ τιμιότητος.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ